

Setkání

BISKUPSTVÍ ČESKOBUDĚJOVICKÉ

říjen 2019 / ročník XXIX

**SESTRY
Nejsvětější
svátosti**

**Sedm služeb
písecké charity**

**Ožívá barokní
skvost v Paštikách**

**Křesťanství/islám:
otázka evropské identity?**

KARMELITÁNSKÉ NAKLADATELSTVÍ

Na Sadech 19, 370 01 České Budějovice
www.kna.cz, www.ikarmel.cz

Neal Lozano

Pět klíčů modlitby za osvobození

Kniha je cenným příspěvkem k problematice osvobodování od zlých duchů. Neal Lozano zde reflektuje, co se naučil během více než třiceti let modliteb za trpící, kteří potřebovali osvobození. Jeden z jeho hlavních objevů tkví v tom, že lidé napadení ďáblem většinou nejsou „posedlí“, ale něčím spoutaní, vnitřně zotročení. Nejsou zlí, ale v podstatě dobří. S výjimkou těžkých případů jim mohou pomoci i obyčejní křesťané prostřednictvím modlitby. Výjimečně dobrý a praktický průvodce ukazuje, jak přijímat pomoc i jak pomáhat lidem, kteří osvobození potřebují.

248 stran, brožovaná, 349 Kč

papež František

Christus vivit – Kristus vitit

Posynodní apoštolská exhortace k mladým lidem i k celému Božímu lidu. Dopis papeže Františka je určen především mladým lidem. Připomíná jim základní pravdy víry a současně je povzbuzuje k růstu ve svatosti a horlivosti v osobním povolání. František se nechá inspirovat bohatými úvahami a rozhovory na synodě o mládeži v roce 2018. Inspirativně, důkladně a mnohdy překvapivě pojednává o tématech, jako jsou domov, autorita, různé formy zneužívání, osobní růst, partnerské vztahy, stále větší propojenost i samota v digitálním prostředí, migrace, nezaměstnanost a mnohé další. 128 stran, brožovaná, 99 Kč

Pierre-Hervé Grosjean

Milovat doopravdy

Tato kniha není ani kázání o morálce, ani soubor nějakých pravidel. Obrací se na mladé lidi ve věku patnácti až dvaceti dvou let a předkládá jim k úvaze myšlenky, které mají napomoci jejich osobnímu růstu a připravit je na opravdovou lásku. Velmi ji ocení i dospělí, kteří chtějí svým dospívajícím dětem předat správnou a nezkrácenou představu o tom, co je to opravdová láska.

96 stran, brožovaná, 189 Kč

Lenka Češková

Mike a Lili – Když dva jsou náhle tři

Michal Nikl („Mike“) je vysokoškolák z moravské katolické rodiny a s Bohem to už dávno vzdal. Když mu zemře táta, jde do hospody a stráví noc s neznámou dívkou. Netuší přitom, že mu brzy padne do oka hodná a věřící Liliana Kučerová („Lili“). Oba se brzy octnou na velké životní křižovatce. Mike si chce dát život do pořádku, aby měl Lili co nabídnout. Pro Lili je to první vážný vztah, a tak se zdráhá začít si s někým, kdo má za sebou „opilickou noc“. Ona neznámá dívka se jmenuje Monika. S vírou se moc nekamarádí, žije s rozvedenou matkou v luxusním domě a neví, co si počít se životem. Když zjistí, že noc s Michalem má své následky, život všech tří dostane grády...

256 stran, brožovaná, 299 Kč

Tomáš Kutil

V Boží režii – Rozhovor s Františkem Radkovským

Život Františka Radkovského byl plný překážek, on je ale s Boží pomocí dovedl vždy překonat. „Pečlivě si mě připravoval. Vše, co jsem zažil a naučil se, se mi později hodilo. Bylo to zkrátka v Boží režii,“ říká skromně. V knižním rozhovoru popisuje svou cestu k biskupské službě i zakládání plzeňské diecéze takřka v zelené louce. Co mu pomohlo přečkat a bez větší úhony přežít dobu nesvobody? Kde leží duchovní základy jeho života? Odkud čerpá potřebný nadhled i rozhled? Co považuje za největší úspěchy v hledání porozumění mezi církvemi, ve kterém se tak angažoval? Bylo těžké předat diecézi svému nástupci? A proč tak rád hovoří o Turínském plátně? Čtenář v knize nenajde jen vzpomínky. Biskup František se dívá dopředu a uvažuje o výzvách, které stojí před církví i společností. 224 stran, vázaná, 329 Kč

Obsah

Editorial	3
Z historie Kongregace sester Nejsvětější svátosti	4
Ruční výroba parament	6
Z myšlenek Matky Zakladatelky:	7
Kostel Božského Srdce Páně	8
Personalia	9
Mateřinka předává dětem víru	10
Má to cenu?	11
Slovo života pro děti	12
Charity se představují: Oblastní charita Písek	14
Katechetický den na Lomci	15
Je téma islámu v Evropě otázkou po nacházení vlastní identity na obou stranách?	16
Barokní skvost v Paštíkách znovu ožívá	17
Šumavské kostelíky XIII.	18
Biskup Vlastimil Kročil požehnal zvláštní várku světlého ležák	20
DCR připravuje a zve...	21
Bílá věž otevřela časové okno z pohnuté doby	22
Zamyšlení nad jedním nálezem	23
Pojď za mnou!	24

Měsíčník AKTUALITY – SETKÁNÍ

Vydává Biskupství českobudějovické

Kontakt: Biskupská 4, 370 01 České Budějovice,
e-mail: setkani@bcb.cz

Redakční rada: JUDr. Jan Kotous – předseda,
Dr. Zdeněk Mareš Th.D., Mgr. Ondřej Doskočil, Th.D.

Šéfredaktor: Miroslav Bína

Grafika a sazba: Zuzana Prokopová

Tisk: Inpress a.s., České Budějovice

Evidenční číslo MK ČR E 6603

ISSN 1212-8074

**Redakce si vyhrazuje právo na úpravu a krácení rukopisů
a nezodpovídá za obsah inzerce.**

Uzávěrka příštího čísla je 10. 10. 2019

Vážení odběratelé, náklady na výrobu jednoho čísla činí 25 Kč. Příspěvek na ně můžete formou daru pro diecézi na účet Biskupství českobudějovického u Sberbank cz, a.s.: 4120000636/6800, variabilní symbol 11. Účtárna biskupství na vyžádání vystaví doklad o daru pro daňové účely.

Foto na obálce: Biskup Josef Hlouch v českobudějovickém kostele Kongregace sester Nejsvětější svátosti (1970); druhý zleva je budoucí arcibiskup Miloslav Vlk; foto: z archivu Jana Kotouse

Foto: Milan Binder

Svědectví z roku 1937 vydala 3. září 2019 českobudějovická Bílá věž. Zleva hejtmanka Ivana Stráská, biskup Vlastimil Kročil s časovou schránkou a primátor Jiří Svoboda

Editorial

Vážení čtenáři,

hned na začátku úvodníku letošního říjnového čísla mi dovoluete osobní vzpomínku. Svoje dětství jsem prožil v nezdravém, podkrovním bytě na Rudolfové ul. s okny orientovanými na sever. Přesto jsem měl tento byt rád. Vždyť znamenal domov, ze kterého bylo jen kousek, doslova přes ulici, do kostela Nejsvětějšího srdce Páně, který byl naším rodinným kostelem. Navštěvoval jsem školu hned vedle kostela, kde nám jedna z učitelek vyprávěla, jak ještě zažila na škole „jeptišky“. Až později jsem se dozvěděl, že šlo o sestry Kongregace Nejsvětější svátosti, sestry, se kterými jsem se začal později často potkávat a se kterými se setkávám dosud.

Podobně jako ostatní řády a kongregace v naší zemi, prošly i „petrinky“, jak se jim někdy nesprávně říká, těžkým obdobím 50. let, kdy po likvidaci řádového života byly zařazeny do výroby nebo se začaly věnovat sociální práci... Nelehký život sester byl v té době cestou dětské prostoty a pokory, se kterou obětovaly Pánu svou duševní i tělesnou činnost, jako akt klanění, jako akt lásky. Bylo to tuším o svátku Nejsvětějšího srdce Ježíšova v roce 1970, kdy do jejich kostela zavítal tehdejší diecézní biskup, služebník Boží Josef Hlouch, v doprovodu svého sekretáře, pozdějšího kardinála Miloslava Vlka. Ze stupňů oltáře zazněla z úst Otce biskupa tehdy slova „Pán mne volá, já musím poslechnout.“ A právě na toto zvolání z biskupových úst nacházíme odpověď v básni sestry M. Augusty Tošerové, jejíž plné znění přináší časopis, který otvíráte „Chci jít Pane, budiž moje věta – pohrdat světem, toužit po Tobě!“

Když zavoláte na telefonní číslo sester Kongregace Nejsvětější svátosti, ozve se Vám ve sluchátku „Sestry Lipenská.“ Jim a jejich kongregaci je toto číslo Setkání věnováno...

Jan Kotous

Napište redakci

Vážení čtenáři, uvítáme vaše názory a reakce na příspěvky v časopisu Setkání. Zapojit se můžete také formou diskusních příspěvků k jednotlivým nabízeným tématům, a to sdělením vlastního názoru či osobní zkušenosti.

Vaše reakce a příspěvky posílejte na e-mailovou adresu: setkani@bcb.cz, nebo na adresu redakce: Redakce časopisu Setkání, Biskupská 4, 370 01 České Budějovice

Z HISTORIE KONGREGACE SESTER NEJSVĚTĚJŠÍ SVÁTOSTI

V průběhu historie kláštery pronikaly postupně do všech oblastí života společnosti a v případě Kongregace sester Nejsvětější svátosti tomu není jinak.

Počátky kongregace můžeme hledat v letech 1885–1887, kdy se setkává pozdější zakladatelka, tehdy ještě učitelka obecné dívčí školy v Českých Budějovicích, Kristiana Šebestová se zakladatelem kongregace Bratří Nejsvětější svátosti v Českých Budějovicích P. Václavem Petrem. Ten již o rok dříve zakládá „spolek mladých dívek právě škole odrostlých“, Mariánskou družinu, jejíž horlivou členkou a posléze i vůdčí osobností se stává právě Kristiana Šebestová.

Narodila se 8. března 1855 v Praze, kde vystudovala učitelský ústav a kde také jako učitelka působila. Od 1. ledna 1885 začíná svoji pedagogickou činnost v Českých Budějovicích na samostatné dívčí škole a stává se aktivní členkou, spoluzakladatelkou Mariánského spolku – družiny. V tom samém roce, kdy oslaví své 30. narozeniny, je českobudějovický biskup František Schönborn povolán na arcibiskupský stolec do Prahy a jeho nástupcem se stává Martin Josef Říha. Asi nebudeme daleko od pravdy, když řekneme, že se Kristiana Šebestová zcela určitě zúčastnila s celou Mariánskou družinou konsekrace a intronizace nového biskupa dne 6. září 1885 v českobudějovické katedrále sv. Mikuláše.

Mariánský spolek, ve kterém Kristiana Šebestová působila a jehož byla spoluzakladatelkou, směřoval svou činností stále více ke vzniku organizace společného duchovního života a působení. Jeho členky se nejenom společně modlily, ale také vzdělávaly v teologických otázkách, společně chodily do přírody a zejména se učily klanět Nejsvětější svátosti s prosbou, aby Pán přijímal každý den jejich duševní a tělesnou činnost jako akt lásky, lítosti, obětování a pokory. Zřejmě konečným, úhelným kamenem byl návrat P. Václava Petra z Říma, kde se 20. srpna 1886 setkal osobně s papežem Lvem XIII. v doprovodu Msgre. ThDr. Karla Jaeniga, rodáka od jihočeských Nových Hradů, který v té době působil v Římě jako rektor papežské koleje S. Maria dell Anima. Odtud byl krok k tomu, aby Kristiana Šebestová předložila, svému diecéznímu biskupovi Martinu Josefu Říhovi jménem svých společníků návrh prozatímních stanov nově zakládané kongregace.

Základním předpokladem byl vedle biskupova souhlasu i společný život sester v nově založeném společenství – kongregaci. A tak po biskupově souhlasu, který nese datum 16. května 1887, zakoupila 26. července 1887 nově zvolená generální představená Kristiana Šebestová, řeholním jménem Marie Magdaléna, jménem kongregace jednopatrový dům se

Ve Svatém Kameni

zahradou na Rudolfovské ul. č. 133. Nový řeholní dům byl nazván Dům sv. Kristiany. V den Neposkvrněného početí Panny Marie roku 1887 posvětil biskup Říha klášterní kapli, celebroid v ní první mši sv. a současně schválil novou řeholní rodinu jako diecézní Kongregaci sester Nejsvětější svátosti a potvrdil prozatímní stanovy. Protože nově vzniklá kongregace neobdržela v té době ještě předepsané státní schválení, působily její členky následující čtyři roky v civilním oděvu. První obláčka sester se uskutečnila až 13. září 1891 a dne 8. prosince téhož roku měly obláčku i první novicky kongregace.

Od roku 1892 sílí záměr postavit pro sestry vhodný dům na Rudolfovské ulici, spolu s kostelem. Podle dopisu P. Petra příznavkyni kongregace hraběnce Czerninové činil rozpočet na tehdejší dobu poměrně vysokou částku 17 000 zlatých. Kongregace postupně kupuje na Rudolfovské ulici okolní domy, které jsou buď upravovány, nebo zbourány a na jejich místě postaveny nové, vhodné pro účely kláštera. Kongregace však nevyvíjela svoji činnost pouze v Českých Budějovicích. Již v roce 1895 koupila jejím jménem generální představená hospodářství s obytnou budovou v poutním místě Maria Schnee (Svatý Kámen) nedaleko Rychnova nad Malší. Vzniká první kongregační filiálka. Jejím účelem bylo vytvořit hospodářské zázemí pro českobudějovický mateřinec.

Nová kongregace se od svého počátku vyznačovala, dnes bychom řekli, raketovým růstem. Hned v září 1887 zřídila kongregace ve svých prostorách penzionát pro dívky, byla otevřena industriální škola, kde se frekventantky učily šití a ručním pracím, a konečně roku 1890 začíná svoji činnost domácí škola pro dorost kongregace a penzionátní chovan-

ky. A protože Budějovice byly tehdy městem, kde se český živel mísil s německým a filiálka kongregace na Svatém Kameni působí v ryze německém prostředí, je založena i německá jednotřídka.

Ale to není všechno. V roce 1899 je v rámci kongregace zřízen generální představenou český pokračovací kurz pro dívky. Veškeré tyto aktivity nakonec kulminují v roce 1903, kdy 12. srpna povolilo ministerstvo kultu a vyučování ve Vídni kongregaci zřízení Učitelského ústavu, k němuž byla připojena cvičná obecná dvoutřídní škola, od roku 1906 pětitřídní. V roce 1907 byl schválen Statut Učitelského ústavu, při kterém byl zřízen kurz pro industriální učitelky.

M. M. Magdalena Šebestová zakladatelka, převedla svou kongregaci přes nelehké období 1. světové války a dokázala najít pro své sestry i odpovídající místo v nové Československé republice, která nebyla zrovna církvi z počátku nakloněná. Zemřela 3. února 1924. Zanechala po sobě nejen vzkvétající společenství sester a 10 filiálních domů, ale také nestárnoucí duchovní odkaz, spočívající v doporučení, aby sestry ve svém denním řeholním životě nehledaly zvláštnosti ani zvláštní cvičení. „Snažte se s Boží pomocí dokonale plnit naše svaté Stanovy – a přijdete jistě přímou cestou do nebe.“

Druhou generální představenou byla v letech 1924–1938 M. M. Klára Beránková. Za jejího řízení obdržela kongregace dekret prvního papežského schválení, který udělil papež Pius XI. dne 27. února 1933. Tím se společenství sester Nejsvětější svátosti stalo kongregací papežského práva, kterou zůstalo dodnes. Třetí generální představenou se stala M. M. Tekla Farková. Řídila Kongregaci v nelehkých letech Protektorátu 1938–1944, kdy se sestry musely vypořádat s řadou omezení své činnosti, např. zrušením klášterních škol a zařazením do pracovního procesu jako domácí dělnice nebo ošetřovatelky.

Po smrti M. M. Tekly Farkové byla generální představenou zvolena M. M. Evangelista Říhová, pod jejímž vedením kongregace obnovila v roce 1945 svojí válkou přerušenu činnost v plném rozsahu. Velkou událostí bylo definitivní schválení kongregace papežem Piem XII. dnem 12. dubna 1948. Bohužel to byla na dlouhou dobu poslední radostná událost v životě kongregace. Na základě výnosu ze dne 14. května 1949 oznámil Krajský národní výbor – Referát pro školství, osvětu a tělesnou výchovu v Českých Budějovicích, že přistoupil dle zákona číslo 95/1948 Sb. k postátnění dosavadních soukromých řádových škol. Školský movitý i nemovitý majetek byl zabrán. Z Národní školy sester Nejsv. Svátosti se stala 16. května 1949 VI. národní škola a ze Střední školy sester Nejsv. Svátosti byla vytvořena V. střední škola. Dne 31. srpna 1950 byly sestry z Českých Budějovic odstěhovány do bývalého františkánského kláštera v Hostinném a byly donuceny pracovat v Krkonošských papírnách.

Po smrti M. M. Evangelisty Říhové v roce 1954 se stala další, v pořadí pátou generální představenou, M. M. Klementina Hartmannová. Na Vánoce 1951 se sestry nuceně opět stěho-

valy do Meziměstí u Broumova a začaly pracovat v přádelně bavlny. Ale ani zde nenalezly klid. V dubnu 1958 dostaly výpověď z práce i bydlení. Po usilovném hledání se sestrám podařilo získat opuštěnou, stavebně v dezolátním stavu, bývalou německou trojtřídní školu v Dolních Albeřicích, kde pracovaly na státním statku. Později přešel, sestrami zrekonstruovaný a upravený, dům v Dolních Albeřicích pod správu České katolické charity.

Dům v Dolních Albeřicích sloužil Kongregaci do roku 1992 jako mateřinec. Potom sloužil jako filiální dům pro staré sestry. V roce 1991 byla po smrti M. M. Klementiny Hartmannové zvolena generální představenou M. M. Gemma Urbanová. Pod jejím vedením začaly sestry s přípravou návratu do Českých Budějovic, kde byly postupně kongregaci vráceny budovy a pozemky kláštera. K 1. září 1992 byla otevřena Církevní mateřská škola. Rovněž byla obnovena výroba parament. V roce 1993 byla provedena rekonstrukce hlavní budovy kláštera na Lipenské ulici a v roce 1994 rekonstrukce zahradního Domu Panny Marie. V roce 1997 byla provedena celková rekonstrukce Církevní mateřské školy. Generální představená M. M. Gemma Urbanová byla v čele kongregace do října 2009, kdy byla na její místo zvolena M. M. Františka Panřoková, pod jejímž vedením sestry Kongregace Nejsvětější svátosti působí dosud.

O činnosti sester Kongregace Nejsvětější svátosti by se toho dalo ještě hodně napsat, včetně hlubšího ponoru do jejich historie. Snad se v budoucnu najde autor, který vypíše dějiny kongregace, dějiny společenství sester, kterým jejich zakladatelka a první představená dala do vínku následující odkaz: „Když se díváte na Nejsvětější svátost, říkejte vroucně: Bože můj miluji Tě z celého srdce a z celé duše, protože jsi dobrý, protože jsi nekonečně dobrý! Uvidíte, jak se vaše srdce láskou rozplamení“.

Jan Kotous

Misijní mše svatá

Ruční výroba parament

Výroba parament je jednou z činností, kterou se Kongregace zabývá již od svého založení. Dle vzpomínek nejstarší sestry S. M. Teodory, byly před rokem 1950 šicí dílny a malárna klauzurovány, objednávky se přijímaly v kanceláři u vrátnice.

Foto: z archivu Kongregace

Dvě sestry se tehdy zabývaly malováním. Malovaly především antependia a obrazy na korouhve. Tři sestry vyšívaly na tamburce – antependia, barokní ornáty, pluviály. Kromě tamburky vyšívaly sestry také ručně. Látka se napínala na rámy, vzor byl předkreslen a podkládal se, aby byl plastický. Poslední sestra, která ještě vyšívala ručně, zemřela v roce 2016 v mateřinci. Sestry rovněž šily alby a oltářní plátna, přičemž si samy háčkovaly krajky. Později se vyráběly i prapory.

Po nuceném odchodu v srpnu 1950 se podařilo ukrýt některé stroje a látky u známých lidí. Po návratu sester v roce 1992 začala postupná obnova paramentní výroby. Nejdříve byly vyráběny drobnější věci: křestní roušky (ručně vyšívané), štoly, oltářní plátna. „Starší vyšívací stroj (tamburku) jsme získaly z Vídně. Sestra Teodora na něm našťěstí ještě uměla vyšívat. V začátcích byly velké problémy se sháněním stříhů a materiálů pro paramentní výrobky. Velmi nám pomohli kněží, kteří studovali v Římě – dnešní česko-budějovický biskup Mons. Vlastimil Kročil a P. ThDr. Zdeněk Mareš.,“ vzpomíná generální představená Kongregace M. M. Františka Panroková.

Pro získání zkušeností sestry navštívily paramentní výrobu v Itálii v Tridentu a v Polsku v Czenstochové. I přes počáteční potíže se paramentní výroba úspěšně rozvíjela. Postupně byly pořízeny nové šicí a vyšívací průmyslové stroje, byl zakoupen velký žehlicí stůl a dva programovatelné vyšívací stroje. V současné době provozují paramentní výrobu jako společnost PARAMENTA s.r.o. Jednatelkami jsou dvě sestry. Zaměstnávají tři vysoce kvalifikované a velmi schopné švadleny. Spolupracují s kvalifikovanou vyšívačkou, která má mnoholetou praxi a je pro paramentní dílnu velkou pomocí. Jedna sestra pracuje s programovatelnými vyšívacími stroji. Sestra Teodora (95 let) v paramentní dílně doposud uplatňuje své malířské nadání.

„V naší paramentní dílně vyrábíme: ornáty, pluviály, štoly, kněžské košile, oltářní plátna, alby, ministrantské oblečení, kalichové prádlo, vela, antependia, baldachýny, ale také stuhy, korouhve a prapory. Naše výrobky putují nejen do Čech a na Moravu, ale i na Slovensko, do Rakouska, do Německa, do Belgie, do Francie a do USA,“ dodává generální představená.

Red.

Z myšlenek Matky Zakladatelky:

- Klaňte se Pánu Ježíši v Nejsvětější svátosti každou hodinu! Čiňte tak i v noci, když se probudíte! Klaňte se mu nejdříve v našem kostele, potom všude tam, kde je přítomen v Nejsvětější svátosti: v opuštěných kostelích, v srdci, jímž byl přijímán svatokrádežně, u lůžka umírajícího. Klaňte se mu s pokorou a láskou. Po takovém životě nebude naše smrt smrtí, ale přechodem v klanění po celou věčnost.
- Vzbudte ráno úmysl a obnovujte jej často mezi dnem, že obětujete Pánu všechnu svou duševní i tělesnou činnost celého dne s prosbou, aby to vše přijal jako akt klanění, lásky, lítosti, obětování a pokory.
- Nezáleží na tom, jsou-li sestry ve své odborné nebo vůbec v kterékoli práci vynikající, ale velmi záleží na tom, jak usilují o spásu své duše. I kdyby znaly vše a vše dokonale uměly, ale ztratily duši pro nebe, bylo by vše marné.
- Ve svém denním řeholním životě neheďte zvláštnosti, ani zvláštní cvičení. Snažte se s Boží pomocí dokonale plnit naše svaté Stanovy – a přijdete jistě přímou cestou do nebe.
- Nejosvědčenejší a také nejzáslužnější, protože je téměř nepozorovatelná ostatními, je „zlatá střední cesta“ řeholnice, cesta dětské prostoty a pokory, nejvíce milovaná skrytým Pánem v Nejsvětější svátosti.
- Modlete se za Kongregaci, za svatost svou i svatost spolusester a za spásu vašeho rodu. Modlete se, jak nejvíce můžete, a pocítíte mocnou touhu modlit se ještě více. Všecko, práce i zotavení, může být modlitbou.

Foto: z archivu Kongregace

Společná adorace v kapli

- Vzájemně si odpouštějte své poklesky hned, a to tím způsobem, že na to již nikdy nevzpomenete. Potom vám také úplně odpustí Pán Bůh.
- Když se díváte na Nejsvětější svátost, říkejte vroucně: Bože můj, miluji Tě z celého srdce a z celé duše, protože jsi dobrý, protože jsi nekonečně dobrý! Uvidíte, jak se vaše srdce láskou rozplamení.
- Modlete se o to, aby se v nás a skrze nás dokonale vyplnila vůle Boží.

Zdroj: Kongregace

NAKLADATELSTVÍ PAULÍNKY

Jungmannovo nám. 18, 110 00 Praha 1, Tel.: 224 818 757,
On-line knihkupectví: www.paulinky.cz, objednavky@paulinky.cz

Sherry Weaver Smithová

Vlk a štít

Dobrodružný příběh se odehrává v pátém století na ostrově zvaném Irsko, v době, kdy žil svatý Patrik. A právě s ním se setkává jedenáctiletý chlapec Kieran, který se stará o osiřelé vlčí mládě, jemuž hrozí nebezpečí. Kieran zároveň hledá štít, který by byl natolik silný, aby ochránil jeho samotného i ty, kdo jsou jeho srdci nejbližší. Najde ho?

brož., 159 s., cena 185 Kč

Papež František

Modlitba Otčenáš

Kniha obsahuje cyklus katechezí na téma modlitby Otčenáš. Papež František se neustále vrací k zásadní skutečnosti, že jsme v Kristu synové a dcery Otce, který nás nesmírně miluje; odtud pramení i synovská důvěra a smělost, s níž se obracíme k našemu Otci na nebesích. A právě ve světle této víry, která je především vztahem, se nám modlitba Páně rozzáří všemi barvami.

brož., 80 s., cena 135 Kč

Papež František

Síla povolání – zasvěcený život dnes

V rozhovoru s Fernandem Pradem Svatý otec vypráví o svém povolání ke kněžství. Dále se zabývá tématy, jako je výběr kandidátů k zasvěcenému životu, roli žen v církvi či formaci povolání. „Prožívejte radost ze svého zasvěcení. Buďte radostným svědectvím tohoto zasvěcení.“

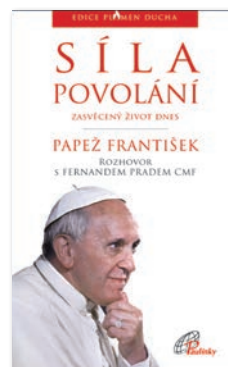
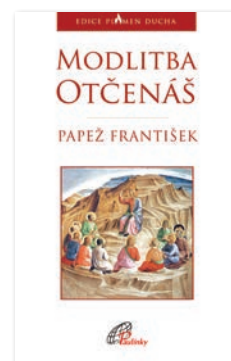
brož., 120 s., cena 135 Kč

Papež Jan Pavel II.

Teologie těla

Teologie těla je soubor promluv Jana Pavla II. přednesených během prvních pěti let jeho pontifikátu. Svatý Otec v nich postupně odhaluje ohromující vizi manželství a lidské lásky v Božím plánu. Vrací se až na samotný práh lidské historie, aby ukázal tento plán v jeho prvotní, hříchem nezasažené podobě. Tento soubor katechezí Jana Pavla II., který jeho životopisec George Weigel nazval „teologickou časovanou bombou“, se nyní dostává i k českému čtenáři.

5. vydání, brož., 600 s., cena 380 Kč

Kostel Božského Srdce Páně

Slavnost svěcení základního kamene kostela proběhla 24. května 1903, jeho konsekrace pak 26. června 1904. V hlavním oltáři jsou uloženy relikvie sv. Honoráta a sv. Emerita. Kopuli oltáře podpírají čtyři sloupy, pozadí tvoří obraz představující zjevení Božského Srdce Páně sv. Marii Markétě Alacoque.

Nad oltářem apsidu uzavírá krásná freska: na zlatém podkladě je vyobrazen obětní stůl s vystavenou Nejsvětější svátostí. Z obou stran se klanějí tito světcí: vpravo stojí sv. Alfons, sv. Benedikt, sv. Ignác, sv. Jan Nepomucký, před nimi klečí sv. Pius X., sv. Antonín Paduánský a sv. Václav. Na protější straně stojí světi: sv. Magdalena Barat, sv. Gertruda, sv. Maří Magdalena, sv. Klára, před nimi klečí sv. Anežka Česká, sv. Ludmila a sv. Kateřina Alexandrijská. Kazatelna v kostele je z původního kostela na Hosině.

Dne 31. srpna 1950 byly sestry přinuceny klášter, a tím i kostel opustit. Dne 17. prosince 1987 byl kostel Božského Srdce Páně zapsán jako nemovitá kulturní památka. Po návratu v roce 1991 se sestry ujaly obnovy kostela a kláštera. Nejprve byl opraven kostel: vyměněna střecha, zhotovena nová věž, okna i fasáda.

V roce 2002 došlo k celkové opravě stropu kostela, protože kvůli nálezu dřevokazných hub hrozilo jeho zřícení. Kostel byl znovu vymalován, položeny nové koberce a byla zdvojená okna. Dne 15. května 2002 byl dán do provozu opravený zvon Josef a zvonkohra, která má osm zvonků. V současné době zvon Josef čeká na další opravu.

V devadesátých letech byly pro kostel Božského Srdce Páně vystavěny nové varhany, které nahradily původní, z roku 1923. Varhany zhotovil varhanář pan Vladimír Šlajch. Varhany mají 1338 píšťal. Dne 15. května 1999 byly požehnány českobudějovickým biskupem Antonínem Liškou. V roce 2016 byla obnovena díky velkorysému příspěvku České katolické charity a dotaci Magistrátu města České Budějovice celá fasáda kostela. Začátkem roku 2017 byla vyměněna krytina na apsidě kostela. V létě 2019 byla opravena vichřicí poškozená střecha kostela.

Pána oslavují každodenně

Mše sv. je v kostele sloužena denně. V pondělí, ve středu, ve čtvrtek a v sobotu v 18:00 hodin, v úterý a v pátek v 7:00 hodin a v neděli v 8:00 hodin. Ve čtvrtek před prvním pátkem v měsíci je po mši sv. společná adorace.

V neděli po prvním pátku (kromě letních prázdnin) je po mši sv. vystavena Nejsvětější svátost k adoraci. V 16:00 hodin se modlí nešpory, po nich je společná adorace a svátostné požehnání, které mohou využít i věřící.

V měsíci květnu se po každé večerní mši sv. konají májové pobožnosti. V chodbě kostela jsou pro jeho návštěvníky k zapůjčení knihy (náboženské i jiné).

Red.

Hlavní oltář kostela

Inzerce

**VEČER
CHVAL**

17:45

Kostel Nanebevzetí Panny Marie

pátek 18. 10. 2019

17:00 - mše sv. v kostele

Tábor - Klokoty (poutní místo Nanebevzetí Panny Marie)

"Za svého života Tě chci velebit, pozvedat ruce ve Tvém jménu." (Ži 63)

Personalia

A. Ustanovení:

Mgr. et Mgr. Václav Benda, trvalý jáhen přijal **29. 6. 2019** jáhenské svěcení a k témuž datu byl ustanoven k jáhenské službě ve farnostech **Březnice u Příbrami, Bubovice, Drahenice, Chraštica a Tochovice**, vše vikariát Písek.

Mgr. Josef Hejda, trvalý jáhen přijal **29. 6. 2019** jáhenské svěcení a k témuž datu byl ustanoven k jáhenské službě ve farnostech **Pelhřimov a Vyskytná**, vikariát Pelhřimov.

Mgr. Ing. Jan Novák, trvalý jáhen přijal **29. 6. 2019** jáhenské svěcení a k témuž datu byl ustanoven k jáhenské službě ve farnostech **Bechyně, Hlavatce, Sudoměřice u Bechyně** a k příležitostné výpomoci ve farnosti **Soběslav**, vše vikariát Tábor.

Václav Pikeš, trvalý jáhen přijal **29. 6. 2019** jáhenské svěcení a k témuž datu byl ustanoven k jáhenské službě ve farnostech **Sušice, Albrechtice u Sušice, Budětice, Kolinec, Mlázovy a Rabí**, vše vikariát Sušice-Nepomuk.

Zdeněk Šmelc, trvalý jáhen přijal **29. 6. 2019** jáhenské svěcení a k témuž datu byl ustanoven k jáhenské službě ve farnostech **Milevsko, Květov a Sepekov**, vše vikariát Písek.

Jan Rothschedl, jáhen – kandidát kněžství přijal **13. 7. 2019** jáhenské svěcení a k témuž datu byl ustanoven k jáhenské službě ve farnosti – **prelatura Český Krumlov** a ve farnostech **Boletice, Hořice na Šumavě, Jablonec, Ondřejov, Polná na Šumavě, Přídolí, Větrník, Věžovatá Pláně, Vitěšovice a Zátoň**, vše vikariát Český Krumlov.

Bc. Miroslav Štrunc, jáhen – kandidát kněžství přijal **13. 7. 2019** jáhenské svěcení a k témuž datu byl ustanoven k jáhenské službě ve farnosti **Děkanství u kostela sv. Mikuláše, České Budějovice**, vikariát České Budějovice-město.

R. D. Mgr. Rafał Piotr Kaca byl od **2. 9. 2019** ustanoven farním vikářem ve farnostech **Prachatice, Frantoly, Husinec, Chroboly, Ktiš, Strunkovice nad Blanicí a Vitějovice**, vše vikariát Prachatice.

B. Životní jubilea:

R. D. Mgr. Martin Brácha oslavil **29. 9. 2019** své třicáté narozeniny.

R. D. Mgr. Jan Doležal oslavil **24. 9. 2019** své čtyřicáté páté narozeniny.

R. D. Mgr. Šimon Stančík oslavil **29. 9. 2019** své padesáté narozeniny.

Pan Zdeněk Šmelc, trvalý jáhen oslaví **7. 10. 2019** své šedesáté narozeniny.

R. D. Stanislav Bušta oslavil **15. 9. 2019** své sedmdesáté narozeniny.

Všem jubilantům upřímně blahopřejeme.

C. Výročí kněžského svěcení:

R. D. Mgr. Pavel Berkovský oslavil **24. 9. 2019** své dvacáté páté výročí kněžského svěcení.

R. D. Mgr. Jaroslav Šmejkal oslavil **24. 9. 2019** své dvacáté páté výročí kněžského svěcení.

K výročí kněžského svěcení upřímně blahopřejeme.

D. Úmrtí:

R. D. Adolf Kubeš zemřel **12. 8. 2019** v Domě sv. Františka ve Veselí nad Lužnicí. Po zádušní mši sv. 21. 8. 2019 v kostele sv. Cyrila a Metoděje v Českých Budějovicích – Suchém Vrbném, byl pohřben do rodinného hrobu na hřbitově v Českých Budějovicích – Mladém

R. I. P.

Z diáře biskupa Pavla Posáda

19. 9.	17:00	Hluboká n./Vlt.
Ohrada: Mše svatá k počtě sv. Eustacha
4. 10.	9:30	Veselí n./Lužnicí, Domov sv. Františka:
poutní mše svatá
6. 10.	9:00	Pelhřimov: udílení křesťanské dospělosti
11. 10.	17:00	Vepice (farnost Kovářov): mše svatá
13. 10.	10:00	Kájov: poutní mše svatá

Změna vyhrazena.

Zveme vás...

- **12.–13. 10.** Kájov – Hlavní pouť; 18:15 příležitost ke svatě zpovědi; 19:00 mše svatá k zahájení – P. Martin Brácha, mariánská pobožnost, modlitba, 22:00 celonoční adorace; 8.00 poutní mše svatá – Prel. Václav Pícha; 10.00 hlavní poutní mše svatá – biskup Pavel Posád; 13:30 litanie k P. Marii a svátostné požehnání.
- **18. 10.** Klokoty – Večer chval; 17:00 mše sv.; 17:45 večer chval.

Foto: z archivu Kongregace

Mateřinka předává dětem víru

Mateřská škola Kongregace sester Nejsvětější svátosti se nachází vedle budovy kláštera v Lipenské ulici. Sestry ji provozovaly již v období první republiky, po navrácení budovy zde pak 1. září 1992 začaly znovu působit. Kapacita školy, která má aktuálně tři třídy a jednu speciální, je 85 dětí. Provoz začíná v 6:30 hod. a končí v 16:30 hod.

Školní program je zaměřen na všestrannou přípravu dětí na vstup do 1. třídy. Kromě aktivit v mateřské škole děti využívají i nabídek různých vzdělávacích a kulturních pořadů (návštěva planetária, divadla, muzea, ekologické programy apod.). K dispozici mají velkou klášterní zahradu, kde pěstují ovoce, zeleninu, květiny a chovají králíky. Ve třídách pečují o rybičky a andulky.

„Nejdůležitější součástí naší výchovy je předávání křesťanské víry. Pracuje se podle Katecheze Dobrého Pastýře. (Pozn.: Koncepte vznikla v Římě v 50. letech 20. století na základě zkušeností Sofie Cavalleti a Gianni Gobbi. Metodicky se katecheze opírá o principy Marie Montessori). Podstatným účelem katecheze je, aby děti rozvíjely osobní vztah s Ježíšem, vědomě prožívaly liturgii a osobní modlitbu. Vede děti k tomu, aby zaměřovaly vše, co prožívají k Bohu a objevovaly Ho ve všedních událostech, konkrétních setkáních s lidmi a v kráse světa, který je obklopuje,“ vysvětluje sestra Františka Panroková.

pojeny do Misijního klubka. Prostřednictvím různých aktivit (např. společná modlitba za děti na celém světě, sběr použitých známek, starého papíru a hliníku, výroba vánočních a velikonočních přání, společné pečení misijního koláče) se rozvíjí jejich misijní nadšení. Pro rodiče připravují děti každoročně vánoční a velikonoční výstavu, vánoční vystoupení a vystoupení v rámci oslavy svátku Dne dětí. Účastní se také výletů – nejčastěji a nejraději objevují krásy našeho kraje.

„O letošních prázdninách prošla mateřská škola částečnou rekonstrukcí „nová elektroinstalace, výměna vodovodního potrubí, výmalba prostor a výměna podlahových krytin,“ uvedla matka představená. Těší ji zájem, který rodiče o mateřskou školu projevují, „z kapacitních důvodů však nemůžeme vždy uspokojit všechny zájemce. Za dvacet sedm let našeho působení jsme navázaly řadu krásných přátelství s rodinami našich dětí a vážíme si spolupráce, která pokračuje i přesto, že děti už dávno vyrostly ze „školkových“ bačkůrek,“ dodává sestra Františka.

V rámci Papežského misijního díla dětí jsou všechny děti za-

Red.

MÁ TO CENU?

V dnešní době si člověk klade tuto otázku často. A klademe si ji také my: Má cenu vůbec v říjnu přemýšlet o tom, jaké to bylo v létě? Má to cenu vůbec vzpomínat, když nás vše okolo žene kupředu, starosti, co všechno ještě musím a jak to udělat, aby bylo vše v pořádku a dobře...

Určitě má, řekli jsme si. Jednak proto, že vzpomínání na to, co bylo dobré, vede k radosti a vděčnosti, které život dobře koření, jednak proto, že z dobrého, co jsme zažili, je možné přelévát dobré do dnů budoucích.

Dokonce má cenu i počít si ve vzpomínkách jiných. I když jsme každý jiný, přece jen potřebuje každá rodina a pocho-pitelně i manželství stejně čas na sebe, pohodu, klid, umění dohodnout se a rozhodnout, hrát si, slavit a mnoho dalšího. A pro svůj život potřebujeme inspiraci právě proto, abychom věděli, jak si tohle všechno zařídit v budoucnu – třeba i tak, na jakou dovolenou se můžeme těšit pro rok 2020. Cestovní kanceláře začaly už dávno, hned koncem srpna. Rozhodně jim nechceme konkurovat, Diecézní centrum pro rodinu ví dobře o svém poslání podporovat rodinu v dnešní době jiným způsobem své nabídky. Proto přinášíme **ohlédnutí za letním pobytem pro rodiny**, který se letos koncem srpna uskutečnil v Domě Wolfgang, v pastoračním centru v Horní Blatné.

Jaká láska, když už nejsme zamilovaní ... přečetli jsme si téma duchovně – relaxačního pobytu pro rodiny a zvažovali, zda se přihlásit. Vyrazit mezi neznámé rodiny a poslouchat přednášky na dovolené?

Zvědavost byla silnější, vyzkoušet si s partnerem diskutovat nad tématy, do kterých bychom se snad sami ani nepouštěli. Každý den nám předkládal Mons. Aleš Opatrný úryvky o lásce z exhortace papeže Františka: *Amoris Laetitia*. Nad přednáškou a textem jsme mohli samostatně rozjímat a následně diskutovat ve skupince, jejíž členové nám mnohdy poskytl nové podněty k přemýšlení. Dopoledne jsme zakončili rozmluvou v manželských párech, kdy jsme se snažili odpovědět nejen na návodné otázky. O děti bylo celé dopoledne zodpovědně postaráno.

I ony se po celý týden tematicky věnovaly vztahu k Bohu a přírodě. Naučily se nové písně, tance a vytvořily mnoho jedinečných výrobků, které jsou jim připomínkou na krásný pobyt. Odpolední program byl vesměs turistický. S radostí jsme objevovali krásy okolní přírody v Horní Blatné, někteří pěšky, jiní na kole. Obrovským zážitkem byl sestup do bývalého dolu Mauritius. Když přšelo, tak se nejen děti vyřádily v bazénu. Veliký dík patří obětavé péči manželům Poláčkovým a Zdeničce J., kteří po několik let věnují svůj volný čas jiným. I když jsme se mnohdy názorově neshodli, zvláště po zhlédnutí filmu *Budiž světlo*, cítili jsme mezi sebou pohodu a přátelství. Cestou domů, kdy jsme byli plni dojmů, zněl autem dětský zpěv: „Na cestu s námi, vyjdi, Pane, my nesmíme na místě stát...“

Rusnokovi

Jak naložit v letošním roce se společnou dovolenou? Nelehká otázka, na kterou hledáme odpověď každý rok.

Nelehká proto, že máme čtyři děti v rozpětí 5–18 let, a to

opravdu není snadné vymyslet, jak strávit společně čas, aby se nikdo z dětí, ale i dospělých, nenudil a bylo nám spolu hezky. Myslím, že letošní rok se to povedlo. Dostalo se nám pozvání z Diecézního centra pro rodinu, abychom vyjeli do Krušných hor (mimořádně moc krásné hory velmi připomínající milovanou Šumavu) a zde načerpali při týdenním pobytu spolu s dalšími rodinami, otcem Alešem Opatrným a samozřejmě v doprovodu manželů Poláčkových. Pozvání jsme přijali a nelitovali toho. Každý den byl pečlivě naplánován a my dospělí jsme měli čas zamýšlet se nad tématy týkajícími se našich manželství a naší vzájemné lásky. Byl čas přemýšlet nad slovy otce Aleše společně s ostatními, v manželském páru i v samotě před Pánem. Mezitím naše děti nezahlázely. Zpívaly, vyráběly, malovaly i sportovaly. Myslím, že byly naplněny potřeby jak naší malé hravé Aničky, tak i staršího sportovního nadšence Dominika. A ty starší děti? Podílely se na přípravě programu pro ty mladší, ale našel se i čas, který Zdenča (naš poklad a mimo jiné vedoucí dětského programu) věnovala jen jim. Kromě organizovaného času jsme pak měli možnost vytvořit si vlastní program a jet na výlet, poznat okolní přírodu a třeba i zajímavosti obce Horní Blatná, kde jsme byli ubytováni.

Když jsme odjížděli domů, cítila jsem, že správná dovolená je taková, kdy člověk osvěží nejen tělo ale i načerpá v oblasti duchovní, potká se s přáteli, s nimi může sdílet podobné názory a ještě navíc, když naše děti mají kolem sebe prima kamarády. Díky všem (hlavně Alence, Pavlovi a otci Alešovi) za moc příjemný týden, skvělou atmosféru a těšíme se na další společně strávený čas.

K. T.

Rozhodně má cenu uvažovat, jak to bude s dovolenou příští rok. I v Diecézním centru pro rodinu se už plánuje a rozhodně jsme otevření každému, kdo se bude chtít připojit.

Za DCR Alena Poláčková

V akci

Ať se rozhodneme žít jakékoliv Slovo života, účinky jsou vždycky stejné: proměňuje náš život, vkládá do našeho srdce impuls, abychom byli pozorní k potřebám druhých, způsobuje, že se dáváme do služeb bratří a sester.

Nemůže tomu být jinak: když přijmeme a žijeme dar Božího slova, rodí se v nás Ježíš a vede nás k tomu, abychom jednali jako on.

Dalším nedocenitelným pokladem, který jsme dostali od Ježíše, je jeho slovo, tedy slovo Boží.

Tento dar s sebou nese velkou zodpovědnost z naší strany. Bůh nám dal své slovo, abychom ho nechali přinášet ovoce.

„Ten drahocenný, tobě svěřený poklad opatruj skrze Ducha Svatého, který v nás bydlí.“ (2 Tim 1,14)

Každý křesťan je „chrámem“ Ducha Svatého, který umožňuje odhalovat a chránit „drahocenné poklady“. Ty jsou mu svěřeny, aby je rozvíjel a dal je do služby všem.

Prvním z těchto „pokladů“ je víra v Pána Ježíše: věřit v jeho nesmírnou lásku ke každému z nás.

Stvoření,
abychom byli
darem
pro všechny.

POKRŤENÍ A POSLÁNÍ
„Každý muž a každá žena jsou posláni.“

Měsíc říjen 2019 byl katolickou církví vyhlášen za „mimořádný misijní měsíc“.

I pro nás může být příležitostí k vědomému obnovení úsilí svědčit o naší víře, s otevřeným srdcem plným evangelní lásky, která plodí přijetí, setkání a dialog.

www.october2019.va/it/mmssott2019.html

Zpracovalo Centrum
mladých pro jednotu

Trápilo mě, když jsem ho viděl trpět, ale zdálo se mi, že nejsem schopný situaci změnit.

To však nestačilo.

musel jsem pomoci

celé třídě, aby ho

vzala mezi sebe.

To znamenalo, že jsem musel riskovat a kolikrát se ho zastat. Bylo však zajímavé, že v následujících týdnech

změnili svůj postoj i další spolužáci a teď je nás už pěkná skupinka. Navíc jsem objevil, kolik pozitivního je v mnoha mých kamarádech.

Jeden kluk z mé třídy velmi trpěl kvůli šikaně.

Zkušenosti ze světa:

V mém městě je teď násilí na pořadu dne. Jeho tragické důsledky dopadají často právě na ty, kdo vypadají jako nejslabší.

I v mé škole dochází k takovým případům.

R. (RDC)

Přinášet všem radost evangelia

„Ten drahocenný, tobě svěřený poklad opatruj skrze Ducha Svatého, který v nás bydlí.“ (2 Tim 1,14)

Obrázky si vybarvi a přemýšlej, jak bys podle toho mohl/a „žít“ i ty?

Jak Ježíš přislíbil, po jeho nanebevstoupení sestoupil na apoštoly Duch Svatý.

Apoštolové dostali odvahu a vyprávěli všem o tom, co Ježíš udělal a řekl.

Jeho slova a příběhy z jeho života byly pak zapsány. Evangelium se dostalo prostřednictvím církve až k nám, abychom podle něho mohli žít a seznámit druhé s poselstvím Ježíšovy lásky.

Andrea žije v Cebu na Filipínách. V její třídě se po skupinách střídají ve službě: musí srovnat židle a zamést místnost, protože tam vždycky zůstanou papíry a drobký od svačiny.

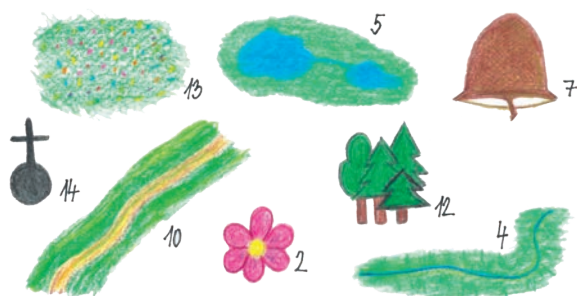

Jednou ráno si Andrea všimla, že ve skupince jejích kamarádek jich je málo. Tak za nimi přišla a s velkým úsměvem řekla: „Já vám můžu pomoci!“ Vzala do rukou smeták a začala zametat.

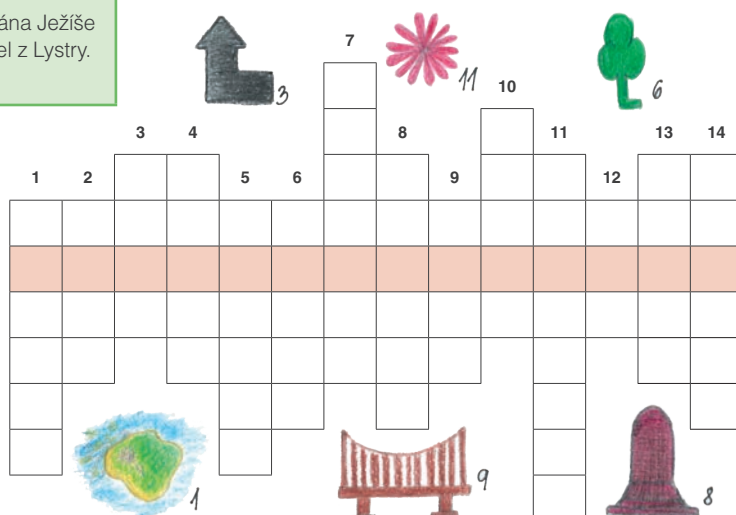

Paní učitelka si toho všimla. Byla moc ráda a řekla jí: „Díky, byla jsi opravdu velkorysá!“ Andrea vyprávěla: „Cítila jsem Ježíše ve svém srdci, který mi říkal, abych jim pomohla. Byla jsem šťastná, protože jsem udělala skutek lásky pro své spolužačky!“

Svatý Pavel psal mnoho dopisů lidem, kteří toužili poznávat Pána Ježíše a pomáhat druhým. Jedním z nich byl jeho žák, který pocházel z Lystry. Znáš jeho jméno? (viz tajenka).

Vyluštěte a pošlete tajenku na katechetky@dicb.cz. Ze správných odpovědí vylosujeme tři výherce, proto nezapomeňte připsat celou adresu.

Charity se představují: Oblastní charita Písek

Oblastní charita Písek tvoří jednu ze složek Diecézní charity České Budějovice. Byla zřízena v roce 1991 dekretem vydaným biskupstvím českobudějovickým – tehdy ještě pod názvem Farní charita Písek. Od svého počátku poskytuje služby potřebným ve městě Písek a postupně i v celém píseckém regionu. Z malé Charity se stala organizace s více než 35 zaměstnanci a 7 službami.

V roce 2008 svěťící biskup Pavel Posád jmenoval do funkce ředitelky Danu Vejšickou, ta do té doby pracovala v Charitě na pozici vrchní zdravotní sestry v Domácí zdravotní péči, která byla vůbec první službou poskytovanou píseckou Charitou od jejího počátku. Poté následovala Pečovatelská služba a poradna odborného sociálního poradenství. Oblastní charita Písek se postupně rozrůstá co do počtu služeb, tak i zaměstnanců. V roce 2014 např. zahájila svou činnost **Půjčovna kompenzačních pomůcek**, kterou s oblibou využívají nejen klienti služeb písecké Charity, ale i široká veřejnost. K zapůjčení zde nabízejí širokou škálu pomůcek – např. chodítka, toaletní křesla, invalidní vozíky, ale i kyslíkové přístroje či schodolez.

*„Abychom byli schopni účinně naplňovat poslání charity, bylo v roce 2017 zřízeno **Středisko pomoci**. Jeho cílem je poskytnutí materiální či jiné pomoci osobám v krizových životních situacích, kdy si z vlastních prostředků nemohou zajistit základní životní potřeby např. jídlo, ošacení, hygienické potřeby apod. Středisko však není pouhou výdejnou. Pod vedením zkušeného sociálního pracovníka klienti hledají a aktivně se podílejí na řešení své nepříznivé situace,“* popisuje princip pomoci ředitelka Dana Vejšická. Středisko pomoci velmi úzce spolupracuje **Oblastní poradnou Písek**. Ta poskytuje bezplatné odborné sociální poradenství. Klientelu poradny tvoří nejvíce osoby nacházející se dlouhodobě v nepříznivé životní situaci – osoby zadlužené, selhávající na trhu práce, s kumulací problémů a potřebou dlouhodobé podpory. Současně mají pracovníci i klienti možnost konzultovat nastalou obtížnou situaci s právníkem. V roce 2018 poradna získala akreditaci pro poskytování služeb v oblasti oddlužení.

Vykonáváme činnosti, na které jiní nemají čas

Na základě dlouholeté poptávky vzniklo při písecké Charitě před dvěma lety **Dobrovolnické centrum – BONUM**. To je

určeno pro různé organizace poptávající dobrovolníky a pro zájemce vykonávat dobrovolnickou činnost. Dobrovolnické centrum zajišťuje koordinaci dobrovolníků, jejich proškolení, pojištění i další potřebnou péči a podporu. *„Dobrovolníky nejčastěji potřebujeme pro zajištění volnočasových aktivit seniorů a lidí se zdravotním omezením, kdy zajišťují doprovod na procházky také v pobytových zařízeních, kulturní akce nebo „jen“ navštěvují přímo v domácnostech, povídají si či předčítají knihy,“* upřesňuje koordinátorka dobrovolníků Markéta Chládková. Dobrovolníci působí v rámci 6 akreditovaných programů. Podílí se na zajištění dobročinných, kulturních či sportovních akcí pořádaných Charitou i jinými organizacemi v Písku, například také na pořádání Tříkrálové sbírky.

Pomoc nemocným i podpora pečujícím

Největšími stálicemi mezi službami je **Domácí zdravotní péče**, která poskytuje odbornou péči o nemocné a umírající, a také terénní **Pečovatelská služba** zajišťující pomoc s chodem domácnosti a péči o osoby klientů. *„Pečovatelská služba je velmi žádaná, od roku 2017 se největší měrou podílí jak na navýšení počtu zaměstnanců, tak na množství poskytovaných výkonů. Navíc se od října letošního roku chystáme vytvořit pobočku a poskytovat pečovatelskou službu v Mirovicích a okolních obcích,“* informuje ředitelka Vejšická. Doplnkovou službou je pak **Podpora pečujících osob**, která úzce spolupracuje s ostatními službami. Nabízí edukaci a podporu osobám, jenž v domácím prostředí pečují o své blízké, a to v oblasti zdravotní a sociální. Podpora pečujícím je určena i těm, kteří teprve zvažují pečovat doma o svého blízkého a potřebují se v této oblasti zorientovat, zvážit své schopnosti, možnosti a informovat se na zdroje pomoci mimo rodinu.

Nové zázemí a stále otevřená srdce

Od září letošního roku startuje písecká Charita nový projekt

Část týmu písecké Charity

Ředitelka Dana Vejšická s biskupem Pavlem Posádem

v rámci Operačního programu Zaměstnanost. Je zaměřen na podporu sociálního začleňování osob nacházejících se v sociálně vyloučených lokalitách a žijících na ubytovnách ve městě Písek. Cílem je snížit důsledky a zastavit prohlubování sociálního propadu osob, formou individuální a skupinové motivace. I díky dalšímu rozvoji byla Charita nucena řešit problém s nedostatečným administrativním zázemím. Za podpory Města Písek se vedení podařilo získat do zvýhodněného nájmu dva objekty, které však musí projít rekonstrukcí. Prostory, kde vzniká místo pro Středisko domácí péče a Dobrovolnické centrum, jsou těsně před dokončením a od září zde bude zahájen provoz. Vše se podařilo díky finanční podpoře Města Písek, Domovní bytové správy, Diecézní charity České Budějovice a mnoha drobných dárců. Ve druhém objektu, kde bude zázemí Střediska pomoci a zmíněného nového projektu, se rozbíhají přípravné práce.

„Máme za sebou zdárně spoustu práce, ale mnoho nás ještě čeká. To, že jsme vše zvládli, je zásluhou celého týmu zaměstnanců. Často vnímám, jak jsou vyčerpaní, a přesto je na jejich tvářích úsměv. Všechny těžkosti řeší s ochotou a humorem. Vážím si všech, kdo pracují ve prospěch celého týmu. Spolu práce založená na důvěře spojuje, vytváří pozitivní atmosféru a otevírá srdce každého z nás radosti a společně sdílenému štěstí. Právě v tom spatřuji sílu a úspěch celé organizace. Postupně se nám daří naplňovat přání a záměr, že každému, kdo se na nás obrátí s žádostí o pomoc, budeme schopni vlastními silami účinně pomoci. K tomu nám dopomáhej Bůh,“ uzavírá Dana Vejšická, ředitelka Oblastní charity Písek.

Martina Baráková, DCH Č. Budějovice

Domácí zdravotní péče

Katechetický den na Lomci

V sobotu 7. září zahájili katechetky a katecheté naší diecéze nový školní rok společným setkáním. Máme totiž za sebou prázdniny, při nichž většina učitelů zaslouženě odpočívá, ale pro katechety jejich katechetická činnost nekončí ani o prázdninách. Naopak.

Je již tradicí, že v naší diecézi se na mnoha místech konají farní tábory a různé příměstské tábory, jejichž program připravují a celý tábor organizují právě katecheté. Tyto tábory jsou velmi důležité, protože děti, které se pak opět v září přihlašují na výuku náboženství, již z těchto prázdninových akcí své katechety znají, a tak se těší na tu „svou“ paní učitelku nebo na toho „svého“ pana učitele.

Proto není divu, že na společném katechetickém dni jsme se chtěli vzájemně povzbudit, znovu si předat ten správný elán do nového školního roku, ale zároveň si uvědomit, že bez laiků a nadšených lidí se naše katechetická činnost a pastorece vůbec neobejde.

A jaký byl program katechetického dne? V deset hodin jsme měli přednášku od naší milé doc. PhDr. Ludmily Muchové Ph.D., která nám ve své přednášce udělala exkurz do náboženské výchovy od 1. světové války přes dobu totalitní až do naší doby. Musíme konstatovat, že po Sametové revoluci jsme všichni doufali a předpokládali, že naše společnost se bude ubírat jiným směrem. Směrem k mravním hodnotám a k bratrství, ale bohužel opak je pravdou. Proto vyučovat náboženství v dnešní době není vůbec jednoduché. Děti, které se na výuku přihlašují, mají velmi odlišnou náboženskou zkušenost ze svých rodin, nebo ji dokonce nemají vůbec. Sladit pak výuku, aby všechny děti všemu dobře rozuměly, je pak pro katechetu často nelehký oříšek. Naštěstí na to nejsou sami. Bůh tomuto dílu žehná, a když se katecheté také dokáží rozdělit o svoji kreativitu a nápady mezi sebou, je pak práce lehčí a radostnější. To jsme také mohli zakusit po obědě, kdy nám vikariátní zástupkyně z Tábora Mgr. Marie Šittová ukázala program pro školy o sv. Anežce České. Bylo to moc pěkné a obohacující pro všechny.

V 15 hodin jsme se přidali k mládeži a společně s nimi si vyslechli slova P. Kamila Straky (ředitele Sekce pro mládež ČBK), která byla plná naděje a odhodlání naslouchat Božímu hlasu ve svém životě. Poté byla příležitost k modlitbě, k občerstvení nebo také ke svátosti smíření, kterou někteří rádi využili.

Na závěr jsme společně slavili mši svatou s požehnáním všem dětem, rodičům, učitelům i prarodičům do nového školního roku. Úmyslně uvádím všechny generace, protože při mši sv. se krásně propojily, a to byla velká radost i naděje, kterou myslím každý velmi vnímal.

Děkujeme sestřičkám na Lomci, že nám půjčily své prostory. S novým odhodláním a radostí společně vykročíme do dalšího školního roku.

Mgr. Martina Fürstová

Je téma islámu v Evropě otázkou po nacházení vlastní identity na obou stranách?

Ve druhé polovině 20. století se společnosti západní Evropy musely různými způsoby opět vypořádávat s odlišností. V obecné rovině je to věc, která je důležitá pro konstrukci života jedince nebo vztahů v kolektivu. Napomáhá popsat vzájemné rozdíly a vysvětlit realitu, která nás obklopuje. Z tohoto pohledu se tedy podle mého názoru nejedná o nic nového, co by dokonce mělo být chápáno jako nepřírozený zásah do poklidného „běhu dějin“.

Odlišnost mezi Evropany a nově příchozími byla mimo jiné charakterizována i náboženskou příslušností imigrantů. Nevypovídala jen něco specifického o historických souvislostech na kontinentu. I když s ohledem na staletou přítomnost muslimů na Balkáně nebo v Polsku to nelze pominout bez povšimnutí. Dlouhý příběh o muslimech přicházejících do Evropy se může z určitého úhlu pohledu zdát jako postupný a neustálý střet dvou samostatných kompaktních jednotek.

Na jedné straně je to „Evropa“ a na druhé straně je to „islám“. V posledních letech se při různých příležitostech setkávám s diskutujícími, kteří často opouštějí svoje jasná stanoviska a rychlá řešení celé otázky imigrace právě díky této skutečnosti. Všichni podle těchto debatujících přece víme, co to znamená, když se řekne Evropa nebo když se zmíní islám. Z našeho úhlu pohledu se v poslední době přidávají i příslušná hodnotící znaménka. Pokaždé je ale vidět, jak je důležitý proces pečlivého vyhodnocení terminologie, která je v diskuzi používána. Evropa přece neznamená esenci výrazu „my“, za kterým se nakonec projeví snaha popsat zákonitosti a představy o tom, jak má správně fungovat realita vnímaná konkrétním jedincem. Islám zde pak funguje jako zobecněné označení pro něco odlišného, podezřelého a hodného v lepším případě odmítnutí. Horší varianta se pak k obecnější toleranci již nepřiklání. Co nám tyto skutečnosti vypovídají o nás samotných a prostředí, ve kterém se pohybujeme s pocitem bezpečí a jistoty? Je daleko jednodušší žít s vědomím existence toho odlišného, možná je těžší žít v prostředí, kde se již tento „jiný“ nachází. Ať tedy přichází podle práva, nebo je jeho přítomnost výslednicí daleko složitějších procesů, než je pouhé rozhodnutí jednotlivce kráčet za něčím tak všeobecným, jako je spokojenost, bezpečí, budoucnost, ekonomické zabezpečení atd.

Že se nejedná o nic jednoduchého, je jasné nejen těm, kteří se danou problematikou blíže zabírají. Díky světu médií a zájmům, které představuje a přáním, které naplňují, se

Papež František se 3. 2. 2019 ve Spojených arabských emirátech setkal s hlavou sunnitského islámu imámem šajchem Ahmadem Tajibem, Foto: Tiskové středisko Svatého stolce

dostanou informace o těchto „odlišných“ k daleko širší části populace. Je to významnější segment, než který původně k podobným informacím měl přístup a také schopnosti, vůli a možnosti s těmito daty nakládat ve snaze o obecné blaho. Jde tedy v tom množství informací o násilných činech a podivných praktikách okrajových skupin, které samy sebe označují za reprezentanty „islámu“, nepřeslechnout tichý hlas každodenního života „mlčící většiny“ muslimů v Evropě? Jsou to lidé, kteří při bližším vzájemném seznámení nakonec ztrácejí mnohé ze své „odlišnosti“. Ale co je v tomto bodě důležité a na co nakonec zapomínají mnozí ti, kteří stojí na jednom z pólů linie mezi izolacionismem a multikulturalismem? Ten proces je vzájemný. Tedy Evropané nejsou výhradně obětí, nebo ti, kteří pykají za předchozí viny a rozhodnutí minulých generací.

S ohledem na svou nedávnou minulost je Česká republika specifickou zemí, ve které není vliv různorodých islámských organizací tak patrný, jak je to u našich západních sousedů. Podle mého názoru bylo by mylné se domnívat, že budoucí vývoj naší země leží výhradně v našich rukou. Možná příliš prvků závisí na interakci různých činitelů. Při pohledu do historie ekonomických a diplomatických vztahů si můžeme povšimnout, že tomu bývalo v minulosti podobně. Jen možná celý proces byl pomalejší. Pochopení principů, podle kterých se vytváří veřejný prostor ve vzájemném působení odlišných náboženských či sekulárních komunit, se podle mého názoru může stát příležitostí. Je to možnost, jak popsat a rozebrat procesy, které v odlišných kontextech vedly k různým způsobům překonání této „odlišnosti“. Výsledkem se pak může stát další z nabídek k rozhovoru nad tím, co se daří a kde jsou třecí plochy. Tato analýza pak musí ukázat na důvody, proč se takto děje. Pak „odlišnost“, kterou označujeme za „islám“, nám napomůže přesněji pochopit, co míníme tím, když řekneme: „Evropa je...“.

Martin Klapetek

Barokní skvost v Paštikách znovu ožívá

Lepší přístupnost pro návštěvníky i širší využití památky. Záměry, se kterými se farnost Blatná pustila do rekonstrukce kostela svatého Jana Křtitele v Paštikách. Díky veřejné sbírce může s opravou pomoci každý.

Stavební práce na kostele začaly v červnu 2018 a zahrnuly opravy krovů, výměnu střešní krytiny a klempířských prvků na kostele i věži, opravena byla fasáda a truhlářské prvky včetně vitrážových oken a provedena byla drenáž kolem kostela. Interiér se dočkal opravy vnitřních omítek, výměny svítidel a výmalby. Restaurovány byly také varhany, obrazy a kamenné sochy. Opraven byl i přilehlý hřbitov, dvě márníce, vstupní brány i schodiště. Kolem celého areálu byla opravena ohradní zeď a uvnitř byly vybudovány chodníky.

„Největší zásluhu na tomto obdivuhodném počínu má náš stavební technik pan Josef Zábranský, bez něhož si život zde neumím představit. Věnoval se řízení této opravy opravdu skvělým způsobem, a když bylo třeba, přijel i během své dovolené a potřebné věci okamžitě zajistil. Svými bohatými zkušenostmi a modlitbou doprovázel toto bohužel také pan kanovník Karel Vrba, který působí v Blatné jako výpomocný duchovní,“ oběma děkuje místní duchovní správce p. Rudolf Hušek.

Barokní kostel byl vystavěn v letech 1747–1753 podle plánů mistra K. I. Dientzenhofera. *„Obě firmy Vertigo Písek s.r.o. i Tesmo s.r.o. na stavbě denně pracují a odvádějí velmi kvalitní práci, která vzbuzuje zájem u všech místních obyvatel. Kostel budeme moci využívat například pro křty, biřmování a svatby, zvažujeme i možnost pravidelných bohoslužeb,“* uvedl Rudolf Hušek, podle kterého bude kostel přístupný také turistické veřejnosti. *„Rád bych zde celebroid alespoň jednou měsíčně a už v srpnu jsem zde oddával nevěstu pocházející přímo z Paštík. První mše svatá po opravě zde bude v den památky Všem věrných zemřelých, tj. v sobotu **2. listopadu 2019 v 8:30**. Od té doby tam bude mše svatá pravidelně každou neděli lichého týdne v 15 hodin. Samozřejmě už zde bude také mše svatá v den památky Všem věrných zemřelých.“* V předvečer 1. neděle adventní, **30. listopadu v 15 hodin provede otec Hušek benedikci varhan**, po níž bude následovat varhanní koncert duchovní hudby. Pozvání přijal varhaník a ředitel chrámové hudby Královské kanonie premonstrátů v Praze na Strahově p. Vladimír Roubal. Průvodní slovo o historii a opravě unikátních paštických varhan pronese jejich restaurátor a varhanář p. Dalibor Michek. *„Koncert pořádáme ve spolupráci s Centrem kultury a vzdělávání v Blatné, s nímž chceme v budoucím roce zajistit pravidelnou přístupnost kostela, jak pro modlitbu všech, kteří na hřbitov přicházejí k hrobům svých zesnulých, tak i pro zájemce o památku Blatenska. Vždyť paštický kostel sv. Jana Křtitele je dílem tří významných barokních mistrů svého oboru: architekta Kiliána Ignáce Dientzenhofera, řezbáře Ferdinanda Ublakera a malíře Jana Václava Spitzera,“* dodal Rudolf Hušek.

Vzkaz budoucím generacím

U příležitosti oprav památky umístili již v červnu letošního roku do kopule kostelní věže P. Rudolf Hušek a starosta Paštík Jiří Bláha vzkaz pro další generace. *„Zapečetěný tubus z odolného titan-zinkového plechu ukrývá také dvě pamětní mince a listiny – seznam dětí narozených v roce 2019, informace o obci i o opravě kostela. Budoucím generacím pak zanecháváme informaci, že oprava byla provedena v šestém roce pontifikátu Jeho Svatosti papeže Františka a čtvrtém roce episkopátu biskupa Vlastimila Kročila. Dále je popsán rozsah oprav kostela i hřbitova a připojena prosba, aby se budoucí nálezci pamětní listiny za všechny jmenované modlili,“* vysvětlil otec Hušek, který protocollum memoriale sepsal. Do tubusu také vložil pamětní medaili u příležitosti svěcení biskupa Kročila z roku 2015. Kopule se vzkazem byla na kostelní věž umístěna ke konci oprav v srpnu.

Na opravu kostela může přispět každý

Obnova kostela sv. Jana Křtitele přesáhla dvacet milionů korun. Finančně ji z devadesáti procent podpořila Evropská unie – z Integrovaného operačního programu. Dva miliony korun musí uhradit farnost, v květnu 2018 proto vyhlásila veřejnou sbírku, v rámci které mohou dárci podpořit opravu této významné místní památky. *„Po publikaci veřejné sbírky ve Strakonickém deníku přišlo na účet sbírky cca 100 tisíc korun, a to jak od fyzických, tak právnických osob. Požádali jsme o příspěvek všechna okolní města a obce, jejichž občané využívají zdejší hřbitov jako své pohřebiště. Stejnou žádost o příspěvek obdržely i všechny významné firmy v Blatné. Na Strakonicku se používá rčení ‚Vypadáš jako paštická smrt‘, což je vyjádření údivu na tím, jak je někdo hubený. Odkazuje na dvě plastiky lidských lebek, které jsou umístěny na východní hřbitovní bráně. Tak mohou říci, že náš účet veřejné sbírky vypadá v porovnání s tím, co ještě musíme zaplatit, přesně tak vyzábě, hubeně a neduživě, tedy jako paštická smrt. Přesto za tuto pomoc a podporu děkuji všem dárcům,“* dodal Rudolf Hušek.

Dárci a příznivci této barokní památky mohou využít účet: 5307408329/0800. Na požádání získají potvrzení o přijatém daru, které je možné použít k odpočtu ze základu daně.

Red.

Šumavské kostelíky XIII.

Pokud bylo v jednom z předchozích dílů (IX.) tohoto seriálu uvedeno, že Lipenská oblast je z hlediska návštěvy dosud nepoznaného považována za lukrativní, pak ani následující etapa našeho putování za církevními památkami českobudějovické diecéze – tentokráte na Železnorudsko, nic netratí na své lukrativnosti při poznávání tohoto dosti rozsáhlého regionu.

I tentokrát nám dle předpovědi počasí přálo, a tak po dřívějším budičku vyrazíme již za slunečního svitu, který v průběhu dne pořádně přidá na síle své výhřevnosti za vytčeným cílem. Kolem dokola trochu povadlá červencová zeleň, zlaté úrodné lány se v letošním roztodivném létě začínají přebarvovat do hněda při již začínající předčasné orbě. Kouzlu šumavské přírody přesto nelze odolat... Míjíme Husinec, Vimperk, Zdíkov, Kašperské Hory...

Železná Ruda

Abychom neztráceli dnes velice přesně naplánovaný čas, jen ve stručnosti nahlédneme do historie. Město s dříve německým názvem Markt Eisenstein se nachází v Plzeňském kraji při česko-německé hranici, ale po církevní správě spadá do českobudějovické diecéze. Byť je to trošku složitější, neboť pod plzeňské biskupství spadají Klatovy, Nýrsko, Strážov, pod „naše“ Sušice, Čachrov, Hartmanice, Petrovice, Srní, Hory Matky Boží.

Své jméno získala obec (dnes město) díky těžbě právě železné rudy v první polovině 16. století, při založení na staré cestě z Čech do Bavorska. V průběhu 17. st. se průmysl přeorientoval na sklářství. Za doby středověkého statutu obec byla městysem s právem trhu (*Markt v názvu*). Dnes je největším lyžařským centrem na Šumavě, centrem letní i zimní turistiky, rekreace a cestovního ruchu. Najdeme zde lanovku na Pancíř, Velký Javor, rozhlednu Špičák i Pohádkovou zemi Brčálník. Počet obyvatel přibližně 1,5 tisíce... Popis turisticky známých míst jako Špičák, Čertovo a Černé jezero si necháváme pro samostatné statě.

***Kostel Panny Marie Pomocné z Hvězdy** – s dvojitou koulí se nachází přímo v centru. Duchovní správa zde byla

od roku 1694 vykonávána kněžími cisterciánského kláštera z Gotteszellu, v roce 1776 byla založena světská farnost. Matriky vedeny od roku 1694. Kostel byl postaven v letech 1729–32 hrabětem W. J. Nothafem na místě starší kaple z r. 1694 v půdorysu 12úhlovém (šesticípá hvězda s oblými úhly). Původně zde stála sklárna, byly použity její základy... Historie místa bude daleko starší, energetický bod se nachází přímo ve středu kostela (*Ing. Pavel Kozák – ley lines*). Roku 1777 byla přistavěna hranolová věž, v patře oktagonální. Celá stavba je kryta cibulovitou střechou na způsob ruských kostelů s hvězdou namísto kříže. Hlavní oltář s obrazem P. Marie pochází z roku 1854 (*kopie obrazu v Innsbrucku a Pasově*). Kříž nad svatostánkem je z rubínového skla s výbrusy a je zlacen. Ostatní bohatý inventář je velice vzácný. Varhany pocházejí z roku 1871. Tři staré kostelní zvony byly zakoupeny v roce 1788, věžní hodiny roku 1892... V letech 1995–1998 byla započata nákladná a náročná rekonstrukce celého objektu, město rovněž zakoupilo nový hodinový stroj včetně bicího mechanismu.

***Křížová cesta** – ve směru na Belveder ke **kapli sv. Anny**, která nahradila již zaniklou původní stavbu. Výstavba byla započata v roce 1992 z iniciativy paní Mileny z Ž. Rudy a paní Helgy z Zwieselu, rodačky ze ŽR. Vysvěcena byla roku 1995.

***Kaplička sv. Antonína a sv. Barbory** – vlevo při silnici na Špičák s bohatou i pohnutou historií. Je známá jako **Kopernikova kaplička** s historií od roku 1725 (*písemný zápis uvnitř*), postupně přecházela na další generace. Roku 1938 renovace, v letech 1964–68 okolní hospodářské budovy zbořeny, kaple uchována jen díky památkovému statusu. V roce 1998 celková renovace díky německým občanům a znovu vysvěcena biskupem Mons. Ant. Liškou. Od roku 2000 v českém privátním vlastnictví. Svého času sloužila jako pohřební místo pro oběti násilí a neštěstí na stavbě – tzv. Barabů. Vedle kapličky je umístěno několik umrlčích prken, která z nedostatku peněz sloužila místo rakve k přenesení do hrobu. Také toto místo je důležitým bodem na již zmíněné „ley lines“.

***Pohřebiště Barabů** – stavebních dělníků z Itálie, Chorvatska, Dalmácie, pracujících na stavbě železnice, přímo zde razili „špičácký tunel“ v letech 1874–77. Hanlivě byli též nazýváni jako „ajznbonský tovaryši, nebo trhani“. Důstojného pohřbu se jim dostalo až v roce 2002.

***Mezi další pamětihodnosti** patří např. Pomník československým legionářům, Muzeum historických motocyklů, Muzeum Šumavy s velice zajímavými expozicemi, Lovecký zámek postavený v roce 1690, v něm se narodil roku 1892 významný český vědec, pedagog a spisovatel prof. Julius Miloš Komárek.

Hojsova Stráž

Ještě dříve než budeme pokračovat po původní plánované trase k Sušici, dovolíme si udělat malou odbočku směrem na Nýrsko. Do doby vzniku Plzeňské diecéze totiž farnost patřila do diecéze českobudějovické. Zdejší kostel **Neposkvrněného početí Panny Marie** byl postaven v letech 1824–1826 na místě starší kaple P. M. Růžencové z roku 1760–61. Oltář je původní z roku 1762 od Jakuba Brandtla. Varhany pocházejí z dílny pražského varhanáře Josefa Gartnera, instalovány byly roku 1834 za 435 rakouských zlatých. Obec musela něco doplatit, neboť subvence nebyla dostatečná. Barokní fara se šindelovou střechou v sousedství pochází z 18. století. Farnost od r. 1856, matriky od r. 1808.

Z nedalekého okolí ještě připomeňme četné kapličky: Nová kaple, kaple P. Marie u bývalého pivovaru, kaple Valcha, kaple sv. Kunhuty na Prenetu, kaple Brčálník a kaple sv. Archanděla Michaela. Jejich návštěva vás jistě potěší. Už jen proto, že jsou opravené a znovu připomínají své duchovní poslání.

Čachrov

První zmínka o obci pochází z roku 1352, v letech 1380–91 zde postavil mohutnou tvrz Vilém z Čachrova. Statut městys byl obci vrácen v roce 2006. Vznik plebanie r. 1362, matriky vedeny od roku 1677. **Kostel sv. Václava** původně gotický z roku 1362, opravy v průběhu 18. století, roku 1804 přistavěna věž a zákristie. Dnes zde žije zhruba 500 obyvatel.

Velhartice

Již dopředu nám bylo známo, že s místní historií i pamětihodnostmi to bude náročnější. To se potvrdilo hned při vjezdu na náves, tedy prostranství před kostelem, kde již místní hasiči rozložili ukázkou různé hospodářské techniky, zprovoznili kovárnu, zatopili pod roštem a vybalili klobásy, čímž začalo slavení zdejší pouti. Z nedalekého muzea šumavských mi-

nerálů již voněla káva a postupně se rozbalovaly další prodejní stánky. Vydáváme se k hradu, jehož historie je opravdu velmi bohatá, takže to rovněž ponecháme pro samostatnou stať. Nejstarší zpráva o obci pochází z roku 1318. Přibližně v této době vznikl hrad, který patřil Buškovi z Velhartic, komorníku a příteli krále Karla IV. Původní osada však vznikla již dříve při obchodní cestě z Bavor do vnitra Čech. Dnešní počet obyvatel je necelých 850.

*Kostel Narození Panny Marie

Gotická přestavba pozdně románské svatyně dominující obci se uskutečnila kolem roku 1330. Původní stavba se datuje rozhraním 12. a 13. století. Pilíře v lodi a zákristie s pokladnicí na severu choru vznikly až po r. 1501 (1510 ?). Plebanie datována rokem 1357, matriky od r. 1624.

*Hřbitovní kostel sv. Marie Magdaleny

Z dálky viditelná a na první pohled úchvatná stavba kousek za obcí, ke které se přijíždí překrásnou březovou alejí. Žel, z blízkosti již pohled vskutku hodný ponurosti a smutku Svatební košile z Erbenovy Kytice. Kostel byl založen roku 1373, počátkem 16. st. přistavěna severovýchodní část, v 19. st. výrazně upraven. Dnes???

Vůbec jsem se nemýlil, ale až doma jsem zalistoval v knize Ing. Pavla Kozáka (*publicista, badatel v oblasti alternativních energií*) o tajemných místech v Pošumaví. Kdysi se zde konal obřad černé magie a zbytky negativní energie tu zůstávají dodnes. Dokonce doporučuje do části hřbitova vůbec nevstupovat... Jsem rád, že jsme byli pod ochranou vyšší duchovní bytosti.

*Další pamětihodnosti

Werichova chata v blízkém okolí, kam rád jezdil odpočívat a rybařit; Nedaleký zámek Nemilov jako kulturní památka; Židovský hřbitov založený r. 1858, s daty náhrobků až do roku 1934, pohřební pohřeb v roce 1941. Deska se jmény obětí holokaustu osazená v roce 1948, rovněž kulturní památka.

Vzhledem k předem naplánované trase obracíme směr našeho dalšího putování ke Klatovům a Domažlicku, ale do zdejší lokality se při dalším putování ještě vrátíme.

(Pokračování)

František Růžička, Foto: František Růžička

Foto: Budvar n. p.

Biskup Vlastimil Kročil požehnal zvláštní várku světlého ležáku

Požehnání udělil 4. září 2019 ve varně národního pivovaru Budějovický Budvar. Požehnaný ležák poslouží, stejně jako loni, především k získání prostředků pro charitativní účely.

Pivo se bude prodávat v průběhu českobudějovických Adventních trhů jako limitovaná edice několika tisíc ručně balených lahví, na několika vybraných místech se bude také čepovat. Celý výtěžek z prodeje získá Diecézní charita České Budějovice. Na ručním balení a prodeji Požehnaného ležáku se budou i letos podílet dobrovolníci z pivovaru, Diecézní charity České Budějovice a Biskupství českobudějovického. 124 litrových, ručně balených lahví pak opět poputuje do Vatikánu jako dar Svatému otci papeži Františkovi. „Ruční balení a prodej požehnaného piva už jsou téměř tradicí našeho pivovaru. Především díky dobrovolníkům z řad zaměstnanců pivovaru a biskupství jsme loni na dobročinné účely mohli věnovat 216 tisíc korun. Přál bych si, aby letošní částka byla ještě vyšší,“ řekl Petr Dvořák, ředitel Budějovického Budvaru.

Projev lidí dobré vůle

Společnou iniciativu kladně hodnotí také biskup Vlastimil Kročil. „Je pro mne velkým potěšením, že mohu již potřetí požehnat mimořádné várce českobudějovického piva. V minulém roce získala tato iniciativa konkrétní podobu charitativní pomoci na místní úrovni. Výtěžek z adventního prodeje požehnané várky piva byl věnován českobudějovické Diecézní charitě na práci s dobrovolníky, kteří se starají o nejvíce potřebné lidi žijící v našem městě. Také letos chceme tímto způsobem společně podpořit tuto účinnou pomoc a službu našim spoluobčanům a klientům charity. Jsem rád, že tuto snahu společně s námi po celou dobu podporuje i Jihočeský kraj, vedení města ČB, Budějovický Budvar, Diecézní charita

a Velvyslanectví ČR při Svatém stolci, se kterým toto společné dílo prezentujeme také Svatému otci. Věřím, že se i při letošním adventu setkáme s lidmi dobré vůle, kteří společně s námi tento humanitární záměr podpoří,“ vyjádřil biskup Vlastimil Kročil přání, které se vztahuje také k budoucnosti projektu. „Nejsem si jist, zda tato iniciativa bude trvat také v příštích letech. Určitě se vynasnažíme, aby na ni mohli navázat následovníci moji či vedení pivovaru,“ uvedl biskup Kročil, který má zpětnou vazbu přímo od Svatého otce. Ten vděčně přijal část z této požehnané várky jako dar pro své spolupracovníky před vánočními svátky.

Osvědčený produkt

Požehnaný ležák byl uvařen podle stejné receptury, jako světlý ležák značky Budweiser Budvar. Ten patří mezi nejznámější produkty z Českých Budějovic na světě – znají jej spotřebitelé v téměř 80 zemích a na českém vývozu piva se podílí asi jednou pětinou. „Po požehnání je várka v průběhu výroby udržována odděleně, na což velmi intenzivně dbáme. Samotná várka je v objemu 650 hektolitřů mladiny, což představuje asi 1200 padesáti litrových sudů,“ vysvětlil podsládek Pavel Šíp. Po uvaření požehnané pivo pokračovalo do tanku ke kvašení.

„V mnohých klášterech se v minulých staletích vařilo a žehňalo pivo. Následovala doba, kdy toto nebylo na prvním místě. V posledních desetiletích po pádu komunismu se tradice znovu obnovuje,“ připomněl otec biskup. Samotný projekt pak podle něj vznikl v roce 2017 při jednom jeho setkání s ředitelem pivovaru a primátorem města. „Dospěli jsme k tomu,

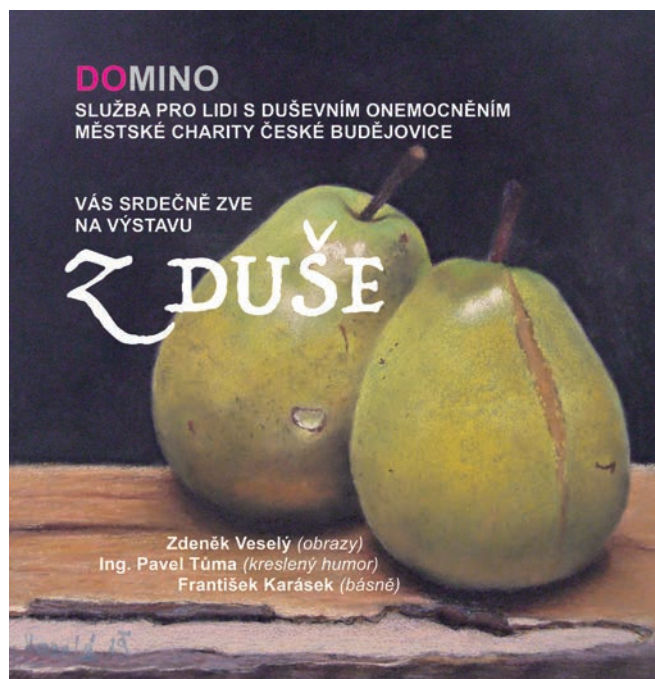
že bychom se mohli setkat při společném díle. Já naši iniciativu prezentuji Svatému otci," dodal.

Podpora dobrovolnictví

V rámci loňského adventního prodeje požehnaného ležáku se vybralo 216 tisíc korun. Letos je v plánu připravit větší množství tohoto nápoje. Bude nabízet v několika českobudějovických restauracích a pivovar chce zabalit také více lahví na adventní prodej. „Výtěžek půjde, stejně jako loni, na podporu největšího dobrovolnického centra v Jihočeském kraji a téměř jednoho sta aktivních dobrovolníků," říká ředitel Diecézní charity Jiří Kohout a vysvětluje, že dobrovolníci svoji práci vykonávají bez nároku na odměnu, přesto k ní potřebují určité zázemí a podporu. „Když vstupují do sociálních služeb, domácností uživatelů, do nemocnice, k dětem, a to nejen v charitních zařízeních, ale i v jiných organizacích, kam naše dobrovolníky vysíláme. Potřebují zaškolit, vědět, jak ke klientovi přistupovat a jakým způsobem vykonávat práci." Podporu však podle Jiřího Kohouta potřebují i v průběhu dobrovolnické činnosti, kdy prožívají různé krize a situace, se kterými si nevědí rady. Od toho jsou koordinátoři, kteří jim pomáhají. Dále charita provozuje prostorové zázemí, ve kterém např. dobrovolníci doučují děti ze sociálně slabých rodin. „Pro děti pořádáme i příměstské tábory, víkendové pobyty nebo tradiční letní tábor. Na tyto aktivity potřebujete finanční prostředky, které se na dobrovolnictví nezískávají snadno. Jsme proto rádi, že je tomu pivovar Budvar otevřený a chce nás podpořit," dodává Jiří Kohout.

Red.

Inzerce

Výstava se koná v Křížové chodbě dominikánského kláštera na Piaristickém náměstí v Českých Budějovicích

Slavnostní vernisáž proběhne 10. října 2019 v 16 hodin

Výstava potrvá do 30. října 2019 a bude přístupná zdarma vždy v době konání bohoslužeb.

DCR připravuje a zve...

Podzimní kurz přípravy na manželství

DCR pořádá podzimní kurz přípravy manželství (civilní i církevní) s 6 setkáními. Bude se konat vždy v pondělí večer od 19:30 do 21:00 hodin na faře v Ledenicích. Můžete si již dnes rezervovat čas na přípravu, přihlásit se na www.dcr.bcb.cz a těšit se na jednotlivá témata našeho podzimního kurzu: 7. 10. Biblické pojetí manželství, vztahy v širší rodině; 14. 10. Komunikace; 21. 10. Konflikty a jejich řešení; 4. 11. Sexualita a rodičovství; 11. 11. Duchovní rozměr manželství; 18. 11. Manželský slib.

Zveme na **setkání rodičů po ztrátě dítěte „Nejste sami“**. Koná vždy **poslední středu v měsíci v 17:30, v říjnu 30. 10. 2019 v sále Děkánství u sv. Mikuláše v přízemí**. Nabídněte prosím těm, kterých se akce týká.

Dále připravujeme akci na **sobotu 5. 10. od 14:30 do 17:30 s názvem „Ztráty a objevy“**. Je určena pro děti, kterým někdo zemřel. Jedná se o příjemné odpoledne plné aktivit pro děti nejrozličnějšího věku. Cílem akce je vytvoření prostoru pro starosti dětí, hledání odpovědi na jejich otázky, které se v souvislosti s touto životní situací objevily.

Dopoledne 9. 11. s názvem „Shodneme – neshodneme se ve víře“ bude určeno pro manžele různého vyznání nebo pro manželství, kde jeden z partnerů je věřící a druhý nevěřící... V programu bude přednáška zkušeného pastoralisty Mons. Aleše Opatrného, práce ve skupinkách, sdílení. Přesnější program i přihlášku najdete na www.bcb.cz.

Připravujeme setkání manželů s názvem První roky po dnu „S“ v sobotu podvečer 16. 11. 2019 **ve spolupráci s P. Tomášem Zavrelem. Přihlášky na akci pro mladá manželství a její program najdete na www.dcr.bcb.cz.**

Zveme na oblíbené **setkání rodin v Panském domě v Rožmitále pod Třemšínem, tentokrát už 22.–24. 11. 2019**. Dodržíme obvyklé schéma dopolední přednášky zvlášť pro rodiče (během ní je zajištěno hlídání dětí) a další. Čeká Vás ticho a zastavení v krásném prostředí, ale i program pro celou rodinu, prostě dobrá příprava na adventní čas.

Foto: DCR

Další informace o našich aktivitách, plánech a jiné články najdete na www.dcr.bcb.cz

Bílá věž otevřela časové okno z pohnuté doby

Svědectví z roku 1937, z doby českobudějovického biskupa Dr. Šimona Bárty a prezidenta Dr. Edwarda Beneše, vydala 3. září 2019 časová schránka z českobudějovické Bílé věže. Přímo z makovice věže ji snesli diecézní biskup Vlastimil Kročil, jihočeská hejtmanka Ivana Stráská a primátor Jiří Svoboda.

Nález dokumentů i tradice mariánské úcty

Časová schránka má podobu měděného válcovitého tubusu převázaného drátem a byla zaletována cínem. V samotné makovici byl tubus zavěšen.

Uvnitř byl vložen rozpočet na rekonstrukci Bílé věže z roku 1937, opravu střechy a nabídka na dodávku střešní krytiny z měděného plechu. Dále listina popisující reparaturu věže a soupis tesařů podílejících se na opravě věže z 12. srpna 1937. Současně časová schránka uchovala knihu autora Jana Zíky: Panna Maria Budějovická; Nástin dějin a popis starobylého chrámu a popis obrazu z roku 1932 a také modlitební obrázky, včetně obrázku Panny Marie Budějovické. „Nález splnil moje očekávání právě v tom, že se tam objevuje historie klášterního kostela a oprava, která zde proběhla. To otevírá možnosti nového poznání také pro historiky a badatele,“ uvedl biskup Vlastimil Kročil. Kromě dokumentace se ve schránce nacházel soubor modlitebních obrázků od konkrétní rodiny, to podle biskupa Kročila svědčí o tom, že dotyční mohli být donátoři kostela či příbuzní stavitelů.

„Velmi mne potěšila symbolika uctívání Panny Marie jako dávkyně života a nositelky křesťanské myšlenky. V roce 1937, který předcházel bouřlivým časům, a lidé to už cítili, byla tato symbolika pro tehdejší generaci takto důležitá,“ dodala jihočeská hejtmanka Ivana Stráská.

Příležitost k otevření časové schránky se naskytla během právě probíhající opravy střechy klášterní věže. Po třech dnech, 6. září 2019, bude schránka opět vložena do makovice. Obsah schránky bude zdokumentován a vloženy další pamětní předměty pro budoucí generace. Podle památkáře biskupství Jiřího Váchy jsou nalezené záznamy k opravám kostela významné pro historiky a milovníky umění. „Dokumenty byly uloženy ve vyhořelé době českého národa a přinášejí nám pozitivní poselství v tehdejší jinak proble-

matické době – rekonstrukce klášterního objektu a naděje v pozitivní vývoj i vědomí, že je důležité udržovat dědictví předků.“

Odkaz budoucím generacím

Původní časová schránka s dokumenty a také nově vyrobený tubus byly do makovice Bílé věže umístěny zpět 13. září. „Pro budoucí generace jsme zmapovali období od roku 1937 do dnešních dnů, přidali medaili sv. Auraciána, kterou předáváme významným osobnostem a popsali současnou situaci, ve které se církev nachází,“ prozradil biskup Vlastimil Kročil, který přizval také Jihočeský kraj, město České Budějovice a památkový ústav. „Požádal jsem tyto instituce o vložení dokumentů, které charakterizují dnešní dobu, životní styl a otázky, které aktuálně řešíme,“ uvedl.

Mezi uloženými předměty je stříbrná pamětní mince města či dopis od studentů Biskupského gymnázia J. N. Neumanna. „Přemýšleli jsme o různých moderních technologiích a nakonec jsme se rozhodli pro něco, co je dílem lidské zručnosti a umu – pro holubičku míru, vyrobenou z šumavského dřeva. Ta symbolizuje odvěkou touhu po klidném životě,“ řekla jihočeská hejtmanka Ivana Stráská.

Příležitost k otevření makovice se naskytla během probíhající opravy střechy klášterní věže. Časová schránka, kterou z věže sejmul hejtmanka Ivana Stráská, biskup Vlastimil Kročil a primátor Jiří Svoboda, měla být na místo vrácena již 6. září 2019. Vzhledem k její velikosti bylo rozhodnuto o zhotovení druhého tubusu pro uložení dokumentů a dalších pamětních předmětů ze současnosti, které přidali zástupci církve, kraje a města. Do Bílé věže tak putovaly tubusy dva. Předměty do časové schránky uložil generální vikář českobudějovické diecéze David Henzl.

Red.

ZAMYŠLENÍ nad jedním nálezem

„Ba jistě okouzlena je ta skříňka ebenová, jež lásky mojí tajemství po dlouhá léta chová,“ uvádí Jaroslav Vrchlický báseň nazvanou „Reliquie“ v básnické sbírce „Z hlubin“.

Příznacně, neboť 26. června 2019 při otevření pohřební niky v klášterním kostele Obětování Panny Marie z hlubin staletí byly na světlo v prosté rozpadající se skříňce vyzdvíženy ostatky kněze P. Jindřicha Libraria OP, prvního převora českobudějovického dominikánského kláštera, očitého svědka a duchovního inspirátora založení města. Spolu s nimi se objevila knížečka obsahující uvedenou Vrchlického sbírku básní, kterou kdosi položil v úterý 18. července 1893, zabalenou do obyčejného balicího papíru, na schránku s Librariiovými ostatky. Zjišťujeme jen těžko, proč právě tato básnická sbírka měla doprovázet druhotné uložení převorových ostatků spolu s výtiskem Národní politiky, díky němuž známe přesné datum. Jedno však můžeme konstatovat jistě, šlo o skutek rukou, které vnímaly duši českého básníka, člověka a umělce, žijícího tak jako ostatně celá česká společnost té doby hlavně vnitřním citovým životem. Za velikostí a skvělostí představ stála snaha probudit zašlou tradici a zcela cíleně poukázat na křesťanské kořeny národa, jejichž byl právě Jindřich Librarius představitelem. Samo přízvisko „Librarius“ pak svědčí o potřebě vzdělanosti, o nutnosti usilovné a cílené práce.

Ještě jednou věcí je nalezená Vrchlického sbírka zajímavá. Název připomíná místo z evangelia sv. Lukáše: „*Když přestál mluvit, řekl Šimonovi: „Zaď na hlubinu a spusťte své síťe k lovu!“*“ (Lk 5,4) Známa novozákonní scéna z povolání rybářů, končící veršem „*Přirazili s loďmi k zemi, všechno tam nechali a šli za ním*“ (Lk 5,11). A tak se naskytá domněnka, že to byl kněz redemptorista P. J. Hartmann, který popsal ve své kronice druhotné uložení ostatků a patrně vložil i sbírku básní tehdy nejpopulárnějšího českého poety na skříňku s ostatky, aby příštím generacím připomněl slovy básníka, že odkaz polozapomenutého Libraria pro naši dobu by mohl znít: „*Leč síla má a moje chtění, ty nezhynou, jak můj duch*“ (Zapomenutým).

Prastará tabule v ambitu českobudějovického kláštera kdysi hlásala, že „Beatus Henricus, dictus Librarius“ – „Blahoslavený Jindřich, zvaný Librarius“... zemřel roku 1281. Proces blahořečení nebo svatořečení historicky záležel zprvu pouze na úvaze a schválení diecézního biskupa, který dal na základě místní úcty, pověsti svatosti a zázraků, vyzdvihnout ostatky a umístit na oltář. Tato praxe byla používána až do poloviny 12. století. V roce 1170 papež Alexandr III. vydal příkaz, aby nikdo nebyl za blahoslaveného nebo svatého ctěn, pouze se svolením římského biskupa. Jedná se však

Relikvie bl. Jindřicha Libraria OP na oltáři sv. Vojtěcha

o úctu veřejnou nikoli soukromou. Bylo tedy ponecháno na věřících, aby soukromě uctívali ty, které za blahoslavené považují. A to je zřejmě i případ Jindřicha Libraria, kde soukromá úcta trvala od jeho smrti po několik staletí. Papež Urban VIII. v roce 1634 upravil pravidla, která v modifikované podobě platí do dnešních dnů. U Jindřicha Libraria nic nebrání tomu, aby byl znovu předmětem obnovené úcty věřících města Českých Budějovic a celé českobudějovické diecéze. A nejen jejich... Po ukončení výzkumu a prokázané obnově úcty diecézní biskup může požádat příslušnou kongregaci v Římě, aby se postupovalo obdobně jako u Anežky Přemyslovny. Po staletí byla uctívána bez papežského schválení jako národní svěťice a za blahoslavenou byla prohlášena až papežem Piem IX. roku 1874! Jak řekl pan kardinál Duka „*Chce to čas, aby byla prokázána obnova úcty*“.

Nález ostatků historicky doložené osobnosti, která byla svědkem a s největší pravděpodobností i jedním z iniciátorů založení Českých Budějovic, je nejen mementem, ale také výzvou pro současnost. Přinejmenším je výzvou ke spolupráci nás všech na dalším rozvoji přemyslovského města založeného a vybudovaného před staletími na soutoku Vltavy a Malše, kde žijeme a ještě dlouho chceme žít...

Jan Kotous

POJĎ ZA MNOU!

(báseň složila S. M. Augusta Tošerová
v továrně na zpracování bavlny)

Znám dobře tento mocný hlas,
jenž z víru světa odvedl nás
a duše vyšla, plná lásky vroucí,
by život svůj s Tvým spjala, Všemohoucí!

Pojď za Mnou, chudá, poslušná a čistá,
Pán volal k duši, když ji vedl výš,
ta trojí cesta spása tvá je jistá,
jež vede ke Mně pod kalvarský kříž.
Pojď za Mnou chudá statky světa,
u jeslí uč se žít v chudobě!

Chci jít, Pane, budiž moje věta –
pohrdat světem, toužit po Tobě!

Pojď za Mnou čistá v liliové běli,
jež zdobí duši leskem věčných krás,
s ní závodí jen andělů sbor skvělý –
bedlivě střež ten srdce svého jas!
Pojď za Mnou cele, podrob i svou vůli,
věnuj Mi všecko, co jsi a co máš –
chci bytost celou, a ne jenom půli,
pokorně »Fiat« nechť vždy na rtech máš!

A duše v bázni, ale touhou jata,
nabídla Pánu v oběť žití jas –
a Pán jí připjal pouta sladká, svatá –
snoubenec slávou zasnoubil si nás!

Za oběť žití velikou dal cenu
již choti nemůže ni císař dát:
diví se nebe převzácnému věnu,
že tvor smí Boha – Sponsus – nazývat!

V bolestech žití, ve vši práci shonu,
v obtíži každé On je silou mou,
v továrny hluku, i teď u cottonu
smím Jemu říci: Pane, pojď se mnou!

Pojď se mnou, Jezu, když mě horko dusí,
potoky potu tekou po tváři,
rámě již klesá, ale dále musí
donést kříž až k svému oltáři.
Pojď se mnou, Jezu, když mě žízeň svírá
a hlava pálí trním bodavým!

Tu potěš duši velká, svatá víra,
že Ty vše vidíš a jdeš s dítkem svým.
Ty se mnou kráčíš cestou utrpení,
Ty se mnou piješ hořkost kalicha,
Ty raduješ se z duše povznesení,
když jenom k Tobě v bolu zavzdychá.

Tys se mnou šel i do žaláře mého,
pod jednou střechou i tu se mnou dlíš,
smí duše hostit tebe, Krále svého,
Tys slastí její, když ji navštívíš!

Jen jednou ještě, Jezu, ve svém žití
chci slyšet slova »Venite post Me«,
v den poslední, kdy tělo bude mřít,
mi rozkaž za Tebou zas jít
k své věčné svatbě v stany blažené!

Augusta Tošerová,
Foto: z archivu Kongregace

Sestra M. Augusta (Františka) Tošerová

Narodila se 13. 10. 1925 v Kletečné (okres Pelhřimov). V roce 1940 vstoupila do Kongregace, následovala tak svoji starší sestru S. M. Celinu. V roce 1944 měla obláčku, doživotní sliby složila v roce 1957. Byla velmi nadaná, studovala na Karlově univerzitě, ale z politických důvodů nemohla studium dokončit. Pracovala v továrnách: ve Varnsdorfu, v Trutnově, v Lánově a v Meziměstí. Potom dlouhá léta pracovala na Státním statku v Dolních Albeřicích v Krkonoších, kde byl mateřinec Kongregace. V roce 1992 přišla do Českých Budějovic, zastávala funkci ekonomy Kongregace. Sestra Augusta zemřela v Českých Budějovicích dne 25. února 1999.

Inzerce

Srdečně zveme

Římskokatolická farnost

Kájov

**12. října 2019 (sobota)
a 13. října 2019 (neděle)**

Hlavní kájovská pout'

Program poutí:

12. října 2019 (sobota)

19:00 hodin – mše svatá k zahájení hlavní kájovské pouti
hlavním celebrantem bude
R. D. Mgr. Martin Brácha, farní vikář v Pelhřimově
po mši svaté bude následovat mariánská pobožnost – světelný průvod
poté bude následovat modlitba

22:00 hodin – celonoční adorace

13. října 2019 (neděle)

7:00 hodin – ranní chvály
8:00 hodin – poutní mše svatá, hlavním celebrantem bude
Prel. Mgr. Václav Pícha, J.C.D., prelat českokrumlovský
10:00 hodin – hlavní poutní mše svatá
hlavním celebrantem bude
J. E. Mons. Pavel Posád, světitel biskup českobudějovický
13:30 hodin – litanie k Panně Marii a svátostné požehnání
poté odpoledne věřící mají možnost soukromé modlitby

Příležitost ke svaté zpovědi bude v sobotu od 18:15 hodin.
V neděli bude tato možnost omezena počtem přítomných kněží!!! Všechny srdečně zveme na tuto pout' k Panně Marii do Kájova.